საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 3 სექტემბერი, 2011 წელი.

№164 (6775)

იმისთანა ჩმინდა საქმეში, ბეგებიც ბეჭდვები წიფლავა, ფეფილებით და ჯიბეები ბუბთის გაფანა ყველა შეაფასებაბაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

ფრონტის წინა ხაზზე დანდობა იქნება?!

ველოსიპედზე იმერეთის გუბერნატორიც გადაჯდება ②

ვინ ეყვარება მაშინ სამშობლო?!

კლაკიორები განა ისტორიას ჩაბარდნენ, ბატონებო! ③

ვინი ცრემლები ალბობდა ავეჯს?

კირკიტაძის პრესმდივანი ქვემო ქართლის გელვეიზიას უხელმძღვანელებს ⑤

რა უფრო მოგებიანია: სამშობლოს მოფრთხილება თუ გროშებით გაიაფებული დენი? ④

ნოდაიდელი „მაესტროს“ ყიდულობს?!

რა ელის სვანეთში დაცულ და კონტეინერებში „ჩამწყვდეულ“ საგანძურს? ⑤

გამოიწერეთ!

სრულიად საქართველოს გაზეთი – საქართველოს რესპუბლიკა

რომელიც 1918 წლიდან გამოდის

ჩვენ ყოველდღიური გამოცემა ვართ. ნებისმიერ მკითხველს მარტო ჩვენი გაზეთის საშუალებით შეუძლია სრულად მიიღოს ყოველგვარი ინფორმაცია როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე მსოფლიოში მიმდინარე მოვლენებზე, გაეცნოს აგრეთვე ამ მოვლენების სოციალურ, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ ანალიზს.

გაზეთის რედაქცია შეძლებისდაგვარად ყოველთვის ცდილობდა და კვლავაც შეეცდება, რომ ჩვენი გაზეთის „საშრაზუ“ ყოველგვარი გეგმოვნების მკითხველება დაიკმაყოფილოს თავისი ცნობისმოყვარეობის „მადა“.

ამ თვალსაზრისით, ჩვენ მუდამ ვიყავით და მომავალშიც დავრჩებით ყველაზე საწდო, ყველაზე პროფესიულ, ჭეშმარტად სახალხო გაზეთად, რომლის ფურცლებიდანაც თვითონ ხალხი ლაპარაკობს თავის გულისნადებს.

ვისაც უნდა, რომ მომავალი თვიდან, ე.ი. 1 სექტემბერიდან ყოველ ოთხშაბათ ყოველ სიხსნად ფილით „საქართველოს რესპუბლიკის“ ცხელ-ცხელი ნომერი მიაწოდოს, შეეგუოს ეს ორგანიზაციების ტელეფონის ნომრებს, რომლებიც შეუწყვეტლივ ამ გამოგიწერენ გაზეთს: „ბაცნი“ – 237-61-53; „ელანეტა „ფორტა“ – 293-38-75; „არსენაძესარსენ“ – 296-23-11; „ელასსარვისი“ – 238-80-02; „ჯეომედია“ – 295-51-70; „სხვარეესა“ – 251-59-05; „სხვარეესა+“ 251-57-43; „ინფო“-2007 – 234-11-40; „ბრეს+“ 214-23-97.

გაზეთის გამოწერა ან უკვე დაბეჭდილი ნომრების შეძენა შეგიძლიათ თვითრედაქციის ოფისში – გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. № 19, ტელ: 299.62.77.

ჩვენი ინდექსია 66433.

გაზეთზე ხელმოწერის ფასია: სამი თვით – 30 ლარი, 6 თვით – 60 ლარი, ერთი წლით – 120 ლარი.

SIC!

„ᲥᲗᲘᲜᲘᲡᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐᲠᲘ ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲐ ᲘᲒᲠᲘᲜᲔᲚᲘ, ᲠᲝᲛ ᲩᲔᲜᲘ ᲨᲔᲡᲘ ᲢᲐᲪᲐᲚᲨᲘ ᲣᲜᲓᲐ ᲒᲘᲯᲔᲓᲘᲗ, ᲛᲐᲒᲐᲠᲐᲓ ᲑᲐᲜᲓᲘᲗ, ᲨᲔᲜᲘᲜᲓᲐᲜᲘᲐᲜᲘᲡᲐ ᲓᲐᲒᲠᲔᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲒᲠᲔᲕᲘᲡ ᲯᲘᲯᲘᲜᲐᲥᲘ“, — ᲐᲡᲔᲗᲘ ᲛᲘᲠᲗᲣᲚᲘᲐ ᲥᲗᲝᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲣᲠᲗᲔᲜᲘᲡ ᲛᲘᲠ ᲘᲚᲔᲠᲜᲘᲚᲔᲙᲘᲡ ᲒᲐᲮᲚᲘᲜᲘᲡᲐᲡ.

ქვეყნის პირველი პირის თქმით, მიმდინარე აღამშენებლობის გამო ქვეყანაში მოლიანად იცვლება ფსიქოლოგია. რა თქმა უნდა, ფსიქოლოგიის შეცვლას ქართველები განიცდიან, უცხოელები კი, საკაბელეილის თქმით, პირდაფიწრენილნი კითხულობენ, ნუთუ ეს არის სქართველო?! რატომლაც უცხოელების ნაწილს ბაოონა, რომ კარგი ეზები უნდა იყოს მხოლოდ პოლანდიაში და სხვა ქვეყნებში. ასეთი მიდგომა კი პრეზიდენტისათვის მიუღებელია.

პრეზიდენტმა ქუთაისში ტრანსაზე ველოსიპედით მეუღლესა და შვილთან ერთად ჩაიარა. ქვეყნის პირველ პირს ეკოტრანსპორტზე ამყოფებული ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენელებიც მიჰყვნენ.

იმერეთის გუბერნატორი ლაშა მაჭავარია მაღე ველოსიპედს შეიძენს და ეკოტრანსპორტთან ერთად ველოტრასას დაუყვება. ყოველ შემთხვევაში, ასეთი პირობა დადო ველოტრასის გამსნელ ფირმასთან.

„ადრე ეს იყო ერთი მაჩაჩნაკი, არაფრით გამორჩეული უბანი, მეც ვიპირებ ველოსიპედის შეძენას და ამ ხაზებთან ერთად ვიფიქრ,“ — აღნიშნა ლაშა მაჭავარიამ და ამით თავის ქვეყანელებს ეკოლოგიურ ცხოვრებისკენ გამოიმეორა.

ადგილობრივმა ოპოზიციამაც პრეზიდენტის ნაკვალევზე გაიარა და ქუთაისში სანუგეშეო ვერაფერი შეამჩნია. ამბოხმაც დაასკვნა, **რომ „ქუთაისის სჭირდება არა ტაკსმანსარბა, არამედ რეალური დაბალმეზრა“. „თადოსეული საქართველოს“ ქუთაისის ორგანნაზეითის თავმჯდომარე გოგი წულაია კი მიიჩნევს, რომ ეს ყველაფერი მარაზმი და თანმხლე ადგილია, ველოსიპედზე სეირნობისი ტორსის გამოჩენა კი მხოლოდ დადგმული ეს სპექტაკლია“.**

ასეთივე შეფასებები აქვთ სხვა ქუთაითურებსაც. მათი აზრით, ხალხი სიღარიბის ზღვაში ქცევითაა და, რა დროს ველოსიპედის ტრასაა და პაპლებია?! საყოველთაო გაჭირვების გამო ამ ქალაქის-თვის ველოფილი,ეტი ამ ტკბაშუბერლიანურობაზე, ზედმეტად მოჩანს.

ასეა თუ სხვა, ქუთაისში ნ-კალიმტერიანი ბილეკი ველოსიპედზე ბისთვის უკვე გაიხსნა.

ჩვენ დაინტერესდით, რა პრესსპეტაკლი აქვს საქართველოში ველოსპორტის განვითარებას. ოგორც ერთ-ერთმა მწვრთნელმა (რომელმაც საკუთარი ენრიობის

ᲕᲔᲚᲝᲡᲘᲞᲔᲓᲖᲔ ᲘᲛᲔᲠᲗᲘᲡ ᲒᲣᲑᲔᲠᲜᲐᲢᲝᲠᲘᲡᲒ ᲒᲐᲓᲐᲯᲔᲓᲒᲐ

დაკოწერეტება არ ისურვა) გვითხრა, **რომ ეს ტაკსი ეეტარტ-მალერია და შესაბამისი ეიზიაურ დაბეგირთვისაც მოითხოვს.**

„არაერთ ბაგშეს სურს, სპორტის ამ სახეობას დიეუფლოს, თუმცა ოფით დედაქალაქშიც კი ამოჩეულს არ აქვთ საშუალება, ველოსპორტზე ატარონ ბაგშები და ამით ერთმნ�იერურ სიტეეიციის თუ გაბარკოფიანებას მოშეეფტონ. თანაც მარტო ველოსიკლაში ბაგშეს მისაბარებელად ბალეეტული თანხით არ ამოიწურება ყველაფერი. მოზარდს სპეციალური ალკაზეზლია საჭიროდა, რაც, ცხადია, გაჭირვებეული ოჯახებისთვის ძვირადღირებულია. საუბარია ჩაფხუტზე, ხელთათმანებზე, სპეციალურ ფეხსაცმელზე“.

მწვრთნელის თქმით, არც ეკოლოკალებია უკეთესი სიტუაციაა, რადგან სპორტული ინვენტარის მოძიება პრობლემურია. ამიტომაც ამ სახეობის სპორტის პედაგოგებმა მარტივ ხერხს მიმართეს: კარგა ხანია, ბაგშეებს მწყობრიდან ალაგზეზლია საჭიროდა

ᲒᲝᲪᲘᲜᲘᲡᲘᲡᲐᲡ ᲛᲘᲠᲗᲣᲚᲘᲐ ᲨᲔᲜᲘᲜᲓᲐᲜᲘᲐᲜᲘᲡᲐ ᲓᲐᲒᲠᲔᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲒᲠᲔᲕᲘᲡ ᲯᲘᲯᲘᲜᲐᲥᲘ“, — ᲐᲡᲔᲗᲘ ᲛᲘᲠᲗᲣᲚᲘᲐ ᲥᲗᲝᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲣᲠᲗᲔᲜᲘᲡ ᲛᲘᲠ ᲘᲚᲔᲠᲜᲘᲚᲔᲙᲘᲡ ᲒᲐᲮᲚᲘᲜᲘᲡᲐᲡ.

ᲛᲬᲠᲗᲜᲔᲚᲘᲡ თქმით, ᲐᲠᲪ ᲒᲐᲠᲔᲛᲝᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲡᲐᲭᲘᲠᲝ ᲡᲐᲛᲬᲘᲜᲐᲝ ᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲛᲖᲐᲓᲔᲑᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ

◎ რიტორიკული კითხვები

ფრონტის წინა ხაზზე დანდობა იქნება?!

— იქნება და მეტი არაო? — შემოგვკადონება, ალბათ, რომელიმე ნაფრონტალი, — უკიდურესი არაადამიანურობის გამოვლენება თვით ყველაზე დაუნდობელი ომის დროსაც კი ეკრძალებოდა, სამხედრო ტყვეების სიცოცხლეს კი ბრძანალი კონვენცია თუ აქტ-პაქტი იცავდა და იცავსო, — ამასაც დაჩქეს ალბათ.

ეჰ, ჩემო ბატონო, „ცივი ომი“ ზოგჯერ „ცხელ“-ზე არანაკლებ დაძაბული რომ არის, ეს ფაზლესმა ნარსულმაც კარგად გვაჩვენა. მაგრამ რაკი ამის წინააღმარა ორი შეურიგებელად დაპირისპირებული სამხედრო ბლოკისა თუ ასეთი-ვე ორი ზესახელმწიფოს სახით...ალარ არსებობს, განა თუნდაც ჩვენს ყოფიერს ყოველდღიურობაში არ იგრძნობრა ამ-გვარიც დაპირისპირებულობა-შეურიგებლობის „სიმძურვალე“?

თუნდაც, ერთი შეხედვით, ისეთ „ნეიტრალურ“ სფერონ, როგორიცაა კულტურა.

თუმცა ეს ჩვენ, უბრალო მოკვდავთ, მიგვაჩნია კულტურა ნაკლებად საფრთხის შემქვე

ᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐ

ᲙᲘᲗᲮᲕᲐ ᲕᲔᲠ ᲒᲐᲘᲪᲒᲝ?!

ᲗᲣᲜᲓᲘᲓᲘᲚᲘ ᲓᲔᲕᲘᲜᲔᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐᲡᲐᲑᲘᲜᲐᲕᲔᲑᲔᲚᲗᲐ ᲡᲘᲡᲯᲘ ᲕᲔᲠ ᲛᲝᲮᲓᲔᲜᲔᲑ!

ᲚᲔᲥᲗᲝᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲓᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲐᲚᲗᲐᲛ ᲘᲜᲗᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲒᲐᲛᲐᲯᲔᲑᲣᲚᲘᲡ ᲞᲘᲠᲗᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲡ ᲞᲠᲝᲑᲚᲔᲛᲐᲖᲔ ᲓᲐᲠᲩᲐᲡ. ᲓᲔᲓᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲞᲠᲝᲑᲚᲔᲛᲐᲖᲔ ᲛᲘᲜᲓᲐ ᲛᲘᲒᲕᲘᲠᲗᲝᲡ ᲡᲐᲪᲮᲝᲕᲠᲔᲑᲔᲑᲨᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲘ ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲞᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲔᲠᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲐᲨᲘ, ᲐᲛᲘᲗᲛᲝᲛᲐᲪ ᲘᲡ ᲤᲘᲜᲒᲘᲡ ᲡᲣᲠᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲗᲐᲜ ᲛᲘᲓᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲐ ᲘᲛᲘᲡ ᲨᲘᲜ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲓᲐ ᲐᲠ ᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲣᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲡ.

„ᲞᲘᲠᲘᲡᲢᲕᲘᲗ“ ᲐᲚᲘᲜᲨᲕᲘᲚᲘᲡᲗᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲘᲖᲔᲚᲘᲡ ᲮᲡᲝᲕᲐᲚᲘ ᲙᲐᲢᲔᲒᲝᲠᲘᲐᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲜᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲪᲘᲡᲐᲠᲗᲐ.

ᲠᲝᲒᲠᲘᲪ ᲤᲝᲜᲗᲝᲛ ᲓᲐᲒᲚᲐᲡᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲞᲘᲠᲗᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲑᲚᲔᲛᲐᲖᲔ ᲓᲐᲠᲩᲐᲡ ᲛᲐᲠᲗᲚᲐᲓ ᲞᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲔᲠᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘᲡᲛᲝᲛᲪᲔᲚᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲓᲐ ᲐᲠ ᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲣᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲡ. ᲓᲔᲓᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲞᲠᲝᲑᲚᲔᲛᲐᲖᲔ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲐᲨᲘ ᲣᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲠᲩᲐᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲓᲐ ᲐᲠ ᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲣᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲡ.

(ᲯᲔᲠᲯᲘ ᲨᲠᲝᲛᲪᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲒᲐᲠᲩᲘᲜᲘ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲨᲔᲜᲘᲡ, ᲠᲝᲛ ᲑᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲗᲣᲜᲓᲘᲓᲘᲚᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲘ ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲞᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲔᲠᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘᲡᲛᲝᲛᲪᲔᲚᲘ ᲘᲧᲝ ᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲓᲐ ᲐᲠ ᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲣᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲡ. ᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲓᲐ ᲐᲠ ᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲣᲐᲠᲘ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲡ.

„ᲞᲘᲠᲘᲡᲢᲕᲘᲗ“ ᲓᲔᲕᲘᲜᲔᲚᲘ ᲘᲛ ᲯᲐᲮᲯᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲣᲮᲔᲓᲐᲕᲐᲓ, ᲓᲐᲞᲘᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲯᲔᲠ ᲐᲠ ᲛᲘᲣᲪᲘᲐ. ᲡᲐᲣᲑᲐᲠᲘᲐ, ᲙᲘᲠᲔᲛᲝᲕᲘᲩ ᲨᲔᲜᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲓᲐ ᲐᲠ ᲛᲘᲜᲓᲝᲡ ᲓᲐᲠᲩᲐᲡ ᲛᲘᲣᲪᲘᲐᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝ

ვითარება

რა ელის სვანეთში დაცულ და კონტეინერებში „ჩამწყვდეულ“ საგანძურს?

სვანეთში დაცული საგანძური მესამე თვეა, მუზეუმის ეზოში, კონტეინერებშია ჩანგრეული. გვიჩვენეს ადგილები, დაუფასებლურებელი ინფორმაციით, ხელოსნუფლების სიწინინდების ზუგდიდის მუზეუმში გადგამენო ფნდა. სვანები კი ამბობენ, ადადიებულია ეს ადგილ და ერთი სვანიც, რომ დარჩეს, საგანძური აქედან არ გავა, მეერდეთ გადაეეფარებიათ, მთელი სვანეთი ალდგება. სიწინინდეების ამედან გაგანა სვანეთის ამოწყვეტას ნიშნავსო“.

მესტბრაში „ობიექტივის“ ერთ-ღღიანი სტუმრობისას შეეხვედით და ვესაუბრეთ: პოტტ ერეკეკ სალლიანს, რომელმაც იქ ყოფნისას მეგზურობა გაგვიწია; მესტბრისა და ზუმი სვანეთის ეთნიკოპოსს, მეუფე ილარიონს; ეროვნული მუზეუმის რესტავრატორს დარეკვან გოგაშვილს; სვანეთის ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმის კურატორს ოქროფილ ჩალაგებული, რომელიც მუზეუმის შენობიდან დაახლოებით 20 მეტრის მოშორებით დგას. მუზეუმის შენობა ნახევრად დაწყრეული. როგორც მუზეუმის კურატორმა, იგივე დირექტორმა განაცხადა, მუზეუმის მასშტაბური რეკონსტრუქცია მიმდინარეობს და საგანძურის კონტეინერებში გადატანის მიზეზიც სწორედ ესაა. რუსუდან ქორქანანის თქმით, ძველი შენობის ნაცვლად თანამედროვე სტანდარტების მუზეუმის გაკეთება, პირადად მიხეილ საკაშვილის გადაწყვეტილება იყო, რომელიც ცნობილია, რომ რეკონსტრუქციებთან მიმართებაში სულსწრაფობით გამოირჩევა.

მაგალითისთვის, ბათუმის კულტურის ცენტრი, იგივე ოპერა ფიქიდანა მოვიტანოთ. რეკონსტრუქციაზე მომუშავეა ბალმანეს, გათანამედროვეთ „ქეთო და კოტეს“ პრემიერამდე ჩალაგებული, რომელიც მუზეუმის შენობიდან დაახლოებით 20 მეტრის მოშორებით დგას. მუზეუმის შენობა ნახევრად დაწყრეული. როგორც მუზეუმის კურატორმა, იგივე დირექტორმა განაკვიმარტა, მუზეუმის მასშტაბური რეკონსტრუქცია მიმდინარეობს და საგანძურის კონტეინერებში გადატანის მიზეზიც სწორედ ესაა. რუსუდან ქორქანანის თქმით, ძველი შენობის ნაცვლად თანამედროვე სტანდარტების მუზეუმის გაკეთება, პირადად მიხეილ საკაშვილის გადაწყვეტილება იყო, რომელიც ცნობილია, რომ რეკონსტრუქციებთან მიმართებაში სულსწრაფობით გამოირჩევა.

ბაგალითისთვის, ბათუმის კულტურის ცენტრი, იგივე ოპერა ფიქიდანა მოვიტანოთ. რეკონსტრუქციაზე მომუშავეა ბალმანეს, გათანამედროვეთ „ქეთო და კოტეს“ პრემიერამდე

ფიული მუზეუმის კურატორს რუსუდან ქორქანანს; დაცვის პოლიციის თანამშრომლებს, რომლებიც საგანძურის უსაფრთხოებაზე ზრუნავენ და მესტბრაში მცხოვრებ ორიოდ ადამიანს.

სვანეთის მუზეუმში ეროვნული მუზეუმის შემადგენლობაში შედის, რომლის ვებგვერდზე მესტბრაში დაცული ექსპონატებისა და სიწინინდეების შესახებ ოთხბუნებიანი ინფორმაციაა განთავსებული:

**„მუზეუმი 1936 წელს დაარსდა. აქ დაცულია უნიკალური არქეოლოგიური და ეთნოგრაფიული მასალა და ძველი ქართული ხელნაწერების მდიდარი კოლექცია, რომელთა შორის განსაკუთრებულია „ადიშის ოთხთავი“ (897), „იერუსალიმის ოთხთავი“ (X საუკუნე), „შესაფი თხთო

ა“ (1033), სახარების სხვა უძველესი რედაქციები, ქართული ქედური და ფერწერული ხელნაწერების არაერთი მნიშვნელოვანი ტექსტი.**

ექსპონატების ქრონოლოგია III ათასწლეულიდან იწყება. ექსპონატებში განსაკუთრებული ადგილი VI საუკუნის ბრინჯაოს სირიული საცეცხლურებს (X-XI საუკუნეები) რელიგიურიშებსა და ტერრაგზე შესრულებულ უძველეს ხელნაწერებს ეთმობა.

აქვე დაცულია XII საუკუნის ვერცხლის სასანური სუფრა, ბიზანტიური ნაჭარგი ხატი, XII საუკუნის ვენეციური ეკ. დეკორატიული ჯვარი და სხვა მნიშვნელოვანი ექსპონატები.

განსაკუთრებული მნიშვნელობისაა სილიხანის ხატი, რომელშიც გოლგოთის ჯვრის ნაწილია ჩატანებული“.

ამჟამად ეს ყველაფერი და მათთან ერთად სხვა სიწინინდეები და ექსპონატები შიფერით გადადაურეულ კონტეინერებშია

ვისი ცრემლები ალბობდა ავეჯს?

კირკიტაძის პრესმდივანი ქვემო ქართლის ტელევიზიას უხელმძღვანელებს

„ქვემო ქართლის ტელეკომპანია“ 1998 წლიდან მოქმედებს და სამ სიხშირეს – რუსთავის, მარნეულის და ბოლნისსას – ფლობს. შესაბამისად, შეიძლება ითქვა, რომ იგი მთელ რეგიონს ფარავს.

იურიდიული თვალსაზრისით კომპანია კერძოა, თუმცა პრინციპი **„ვინც იხდის, ის უკვეთავს მუსიკას“** აქაც მოქმედებს. ალბშნელ რეგიონალურ მაწყვიებელს რუსთავის თვითმმართველობა სატელევიზიო მომსახურებისთვის თანხას სისტემატიურად უხდის.

ტელევიზია იმდენადაა დამოკიდებული ამ დაფინანსებაზე, რომ ახალი წლის დადგომისას, როცა ტექნიკური მიზეზების გამო თვითმმართველობა მას თანხას ვერ ურიცხავს, თანამშრომლებს უხელფასოდ მუშაობებს.

„ქვემო ქართლის ტელერადიო კომპანია“ შაბათ-კვირის გარდა, ყოველდღე პირდაპირი ეთერით 15-წუთიან საინფორმაციო გამოშვებას ამზადებს. სიუჟეტების უმრავლესობა გუბერნატორ დავით კირკიტაძის და რუსთავის თვითმმართველობის მაღალჩინოსანთა მუხლჩაუხრელ მუშაობას ეხება, რომელი ქუჩის ასფალტის საფარის დდგება დაათვალიერა რუსთავის მერმა და რომელი მაღალჩინოსანი ჰყავდა რეგიონში სტუმრად კირკიტაძეს – ტელეკეთილის მთავარი თემებია. რაც შეეხება ქალაქის პრობლემებს, საინფორმაციო გამოშვებებში მათ ფორხილად შეეხრებას ტელეკეთილის ოფიციალურ ნალინსტენი ახერხებენ, თუმცა ხშირად ასეთი პატარა გამორიებები დიდ თავსაბეკივრად ექცევა ხოლმე.

აგვისტოს ბოლო დღეები „ქვემო ქართლის ტელე-რადიო კომპანიისთვის“ განსაკუთრებულად ცხელი აღმოჩნდა. ჩვენთვის უცნობი მიზეზის გამო სამსახურიდან ტელევიზიის დირექტორი და საინფორმაციო სამსახურის უფროსი დაითხოვეს. **„ჯერჯერობით ფაქტორნიდ ვართ. არ ვიცით, ვის დანიშნავენ, მაგრამ ვიღაც უეჭოს, ვისაც არ ენდობიან, ცხადი არ მოიყვანენ“** – საუბრობდნენ ჩვენი კოლეგები ქვემო ქართლის ტელევიზიიდან.

რამდენიმე დღის წინათ ცნობილი გახდა, რომ ტელევიზიის დირექტორად ქვემო ქართლის გუბერნატორორის პრესმდივანი ხათუნა მამარდაშვილი დანიშნეს. მამარდაშვილი გუბერნატორის კარზე გამორჩეული ფიგურა არაა, თუმცა ყველაზეთის ცნობილია, რომ ის გუბერნატორის ერთგული კაბრი და მეგობარია.

მოუხდებაედ იმისა, რომ მამარდაშვილთან წარსულში კონფლიქტი არ გვქონია, ჩვენ საბტელფონო ზარს იგი აგრე სიოლად პასუხობს: **„დიახ, მე დანიშნეს დირექტორად. არანაირ კომენტარს არ გაგაკეთებ! ახლა მაცადეთ მუშაობამ! დირექტორია ვაკანსია არ იყო გამოცხადებუული. მე ტელევიზიის სამეთვალ ყურო საბჭომ ამირჩია“** – გვიპასუხებს „ქვემო ქართლის ტელე-რადიო კომპანიის“ ახალი დირექტორი.

მამარდაშვილს, გუბერნატორის პრესმდივნის ფუნქციის გარდა, სამხარეო ადმინისტრაციაში სხვა თანამდებობაც აქვს. ის ადგილობრივი თვითმმართველობისა და სახელმწიფო ორგანოებთან ურთიერთობის სამსახურის უფროსია. ეს სამსახურია საგანგებოდ მისთვის შექმნა. დაახლოებით ნახევარი წლის წინ კირკიტაძემ პრესმდივნად „რუსთავი 2“-ის თანამშრომლის სალომე გერკელიძის დანიშვნა გადაწყვიტა და ასეც გაკეთა.

„ეს, რომ ხათუნამ გიიგო, მისი ცრემლები სამხარეო ადმინისტრაციის ავეჯს ალბობდა. მერე კირკიტაძმ შეუქმნა ეს სამსახური. თუმცა საბოლოოდ გერკელიძემ წესიერად ვერ იმუშავა და რეალურად პრესმდივანი ისევ მამარდაშვილი გახდა“ – ამბობს ჩვენი წყარო, რომელიც თავადაც რეგიონის მაღალჩინოსანია.

ვიფიქრეთ, რადგან ქალბატონი ხათუნა კერძო ტელეკომპანიის დირექტორად დანიშნეს, გუბერნატორის პრესმდივნობაზე უარს იტყოფდა. დაგვაინტერესა, თუ ვის უნდა დავკავშირებოდით სამხარეო ადმინისტრაციაში, როდესაც რიმე ინფორმაციის მოწოდება დაგვჭირდებოდა.

„თუ როგორც ფურნალისტს რამე დაგაინტერესებთ, მიმართეთ კვლავ ხათუნას. კი გენდეთ, ჩვენ ვიცით, რომ ტელევიზიის დირექტორად დანიშნა, მაგრამ ჩვენთანაც ჩვეულებრივად მუშაობს“ – გვიპასუხეს გუბერნატორის მისაალებში.

მაკონ ბოლქვინაძე
ქვემო ქართლი
Presage.tv

ამასობაში, როცა ისევ წერილების თვალიერება დავიწყე, კიდევ ზოგი რამ მენონმა: ორივეში გამოყენებული იყო სასვენ ნიშნათა დასმის ჩემეული წესი. ამან კიდევ უფრო დამაგულიანა, ცნობისმოყვარეობა გამიღვიძა. პალსტუფში ზოლმეტზისთვალიანი ქინძისთავი ვიპოვნე, რათა ავი თვალისგან დაცული ვყოფილიყავი, და ორივე მიპატიჟეს ბოლოპირი თქმა გადაფურცლეს. ისიც შეკითხეს, კარგად მახსოვდა თუ არა ავი გრძნობის შემცველი შელოცვა, რაც უკვე იმის წყალობით მოქმედებს, უკეთუ არ გიგულმავინწყია და გახსოვს, მეხსიერებაზე შორი ჯიბიდან ის შელოცვა უფრო ახლო ჯიბეში გადმოიღნენ და მივაშურე მითითებულ ადგილს. სახლები გვერდიგვერდ დგანან, ანუ რომ, ვინ სად მეპატიჟება, დასადგენად ძნელი არ იქნება-მეთქი, გავიფიქრე, თქვენ კარაგიორგის ქუჩაზე რომ დავეშვი, დილემის ნინაშე აღმოვჩენილი: სად უნდა მიხვიდეს ავი ბოლოპირი? ეს ცისფერშია თუ ჩაით შეღებილი? საბოლოოდ ეს სულფერია-მეთქი გავიფიქრე, თან ერთი ხელით პალსტუფში გარკვიანილი ქინძისთავი მეჭირა. ეს სახლები ეი ორ ლვიძლ დასაკეთი პგავდნენ ერთმანეთს, ღამით უფრო ლამაზები ჩანდნენ, ვიდრე დღისით. ორივენი მთვარის ნათელში ცუოვადნენ, სავსენი არა ერთი და ორი კარის ჭრიალითა, ფანჯრების ჩარჩოთა ხახუნით, იატაკის ტკაცუნითა თუ ჭრაჭენით და იმ ხითხუროთგან შთაბერილი იდუმალი რამ ოხერა-ვი შითა და ჩურჩულ-კურკურითა, რომელ ხითხოროთაც ჯერ კიდევ 1890 წელს წამოოფლიმავთ ისინი. და ამ დროს უეცრად ფანჯარაში შუქი ანთხო. თავდაპირველად ერთში ყვითელი შუქი გაკოთა, მერე მეორეში — ცისფერი და ეს ცისფერი შუქი, ზედა სართულის ფანჯრებში გამკრთალი, ორფენოვნად მეჩვენა.

„მამრეულ-მდედრეული ცისფერია-მეთქი", გავიფიქრე და შუასკალი გადავწყვეტე.

ჩაით შეღებილი სახლი

(კარაგიორგის ქუჩა, 44)

ჩაით შეღებული სახლის დარბაზში რომ შევედი, შუადღე ადგილის თვალი კვიდე უცხოდ გაშლილ მაგიდას და იმ მაგიდასთან მჯდომარის ხან ლამაზ ახალგაზრდა ქალს. ერთს სახე ნუშის ნაჭუჭისფერი ქქონდა, მეორეს ნუშისავეი გულისფერი, ხოლო მესამეს, როგორც ერთ ლექსშია ნათქვამი, ბაგენი გაგჩალეტილ ალუბალის მოუგავდა, არც ერთი არ მეცნაურა, სამივენი უცნობნი იყვნენ...

ეკლესიაზე შუა პოლანდიურ ჩარჩოებში ჩასმული რამდენიმე ძველი ტილო შეგნიშნე. ყოველის უფრო დიდზე „ენაბრწყინალი გოგონა" იყო გამოსახული, ხოლო ორ უფრ მოგრეზნილ — „ბოიჭარეულად" დნილი სეფენაკი" და „ადედაბერი, რომელიც სლოკინს ვერ იჩერებს". კუთხე ში როიალი იდგა, გოროგოლაგებინანი, ხელნენი გამართული, ვითომც ფიაკრი იყო, ოლონდ უცხენები. როიალის პირდაპირ სარკეზე დახაბული ხატი ეკიდა, რომელზედაც გამოსახულნი იყვნენ ღვთისმშობელი და ქრისტეს, ისინი ამწყალობებენ, კუთხეებენ ლოცაცდნენ გრძნეულ, ცხოველ ნყარისთვალს, რომლის ნყალიც ნამდვილადაა ლეკილეებდა, რადგან ფერმნერწლის ფუნჯი სულ არ შეხებოდა მინის სარკისებრ ზედაპირს. ხატის გვერდით სნრიდ ის ბუხის კარი ჩანდა, მაზობელ ეიოფერ სახლში რომ ადდიოდა.

— როგორც იქნა! — ერთად შესძახა სამივე კაცმა ქალაბატონმა და სამივენი თავ-თავ ვიანნენ ადგილებიდან ნამოდგნენ. მომშვიდობებინი მომეშვიდობინა, ოლონდ ჩამოსარომეკვად ხელი არავეის არ გამოუწვდია, თითქოს ჩემს ბეჭებს ეფერთხოდნენ. ყველანი მაშინნეკ მაგიდას მიუჯსედნი, თეთრად შემოსილმა შინამოსამსახურემ ოთახში სინი შემოიტანა, რომელზედაც ჩინის თალფაკის ქვეშ ბანქოს დასტა იდო. რემ გვერდით რომ ქალაბატონი იჯდა, რომელსაც მანუტებიდან ებრაული ასო „ალეფ"-ისდა მსგავსად ამოქარული „ა" მონოგრამიანი ცხეირსახოცი მოეჭანდა, არეული ბანქო მოჭრა, ზედა ნანული ქვედას ამოუფო და დასტა გამიმიწოდა, თან გამაფრთხილა, მხოლოდ სამის აღება შეგიძლიაო. სამსაათი ბანქო აიღეს დანარჩენებმაც. ამის შემდეგ შინამოსამსახურემ სუფეველი ამოღებული ბანქო ერთად შეკრიბა, და შეკამწინე, რომ ფანჯარასთან ჩაელისას ოფლინი სახე ჩუმად ფარდით მოინმენინდა.

— იცი, რისთვის არის საჭირო ეს ბანქი? — მკითხა მარჯვნივ რომ ქალბატონი მეჯდა, თმაზე.

— ყველაფერს ახლავე გაგიგებ, — ჩაეჭრა ისე ქალბატონი, რომელსაც მონოგრამიანი ცხეირსახოცი ქქონდა, ეს დასტა მენიუს მაგიერობასა ეწევა. მაგ სამი ბანქოს ამოლებინი ისაა ირჩევ, ვინ შმად რასაც მოგიტანენ. თითოეულ ბანქოს თითო კერძი შეესაბამება.

თუმცა, ვხედავ, ვერც ერთი ვერ გეიგენო, — განაგრძობდა ტიკტიკს იგი. — რა ვუყოთო, არცრა გასაკვირი არის ამაში, განსაკუთრებულ ყურადღებას მაშინაც არ გვაქცევდი, ჩვენ ჯერ კიდევ გასულ საუკუნეში გეიგაულმავინეკ.

— მართალი თუ ბინდათ, ოცდამეერთე საუკუნეში თავს მაინცდამაინც კარგად ვერა ვგრძნობს. იქნებ ამიტომ არის, რომ...

— მე ნაგაქმეველი, რა არი გაგახსენო, ვინცა ვარ, — მომიგო მან ამსუხდა... — საღამოთი, როს ვიძინებეთ, ყველანი ემსა-ხოობდებით და მუდამ სხვა სცენაზე გადადგიერთ, რათა ჩვენ-ჩვენი როლი ვითამაშოთ. ხოლო ფაღისთნი *დღისით ცხადლივ ამ ჩვენ-ჩვენ როლს ვიზეპირებთ... შენ კი ისა ხარ, ვინც იმად მოდიხარ მაყურებელთა დარბაზში, რათა ჩვენს ნარმოდგენას უყურო და არა იმად, რომ იმ ნარმოდგენაში ითამაშო.* — ამ ტკეცსაც რომ ნარმოიქვამდა, ლამაზმა ქალბატონმა თვალი თვალში გამიყარა და მკითხა: — მაშ, ვერ მიგანი, არა? არადა ოდესღაც რარიგად გიცვიდრი! პირდაპირ გიდგებოდი ჩემთვის...

— მთავარი თავისებურება ჩვენი ყველანი, ვინც ოცდამეერთე საუკუუნეში ვცხოვრობთ, ის არის, რომ ყველაფერს ვინწყებთ, თუ რამ იყო ან უკვე გარდასულ მეოცეში. სული ჩვენი კარგა ბვარიანად დამოკლდა და აიმეცერა.

— მაგრამ ნუთუ არც ის სიტყვები გაბსოოს, ახლა რომ გითხარი?

— არა, არ მახსოოს-მეთქი, — მიეუფე.

— მე ხომ შენივე სიტყვები გითხარი, შენნი შეობზუანი სიტყვები, მე ისინი შენგან დავიინაკეეე. მე სეფუეკალი ათეული ვარ, შენი ნიგნის, შენი „ხაზარული სიტყვის კონის" გმრი.

ამ ნათქვამმა ნამუხნე შემაგდო, შემრცხვა, შეშენა და უფრო მეტი ყურადღებით მივაჩერდი ჩემ გვერდით მაგიდასთან მჯდომ სეფეკალს. ტანეკენარი იდო, ჩემზე ცოტათი მაღალი, დიდრონი თვალები ქქონდა, რომელთაგან ერთი მნვანე იყო, მეორე კი იისფერი. მაგრამ ეს ჯერ კიდევ ყველაფერი როდი. ის მნვანე თვალი, როგორც მეჩვენა, უფრო ადრე ეგხედაგდა სამყაროსა და მე, ვიდრე იისფერი. ის კი არა, დავიფიცებდი, რომ ჩემი მეზობელი სეფეკალის მნვანე თვალი გარეშომცველ მიდამო-არიმბრეს ერთი ნამით ადრე ხედავდა ჩვენს „ახლოთან" შედარებით, ხოლო იისფერი ერთი ნამით — გვიან. ის იისფერი მნვანე თვალს ზუსტად ამ „ახლა"-თი ჩამორჩენენ ბოდა. რაკი ამას მიეხედი, ავღელდი, რადგან სეფეკალის იისფერი თვალი თუ ანმყოს ჩამორჩენოდა, ხოლო მნვანე ოცდაორ მომავალს იყო მიპარინილი, მაშინ ვარცხლენი,რომელთა შორის ზოგი ვერ ცხლისა იყო, ზოგიც ბრონლისა, სპილოს ძვლისა, სადაფისა, ეკალეფუნისა, ზოგიც კიდევ მოლუსენი რქისა და რამდენიმეს ნეფრიტისას მოკკარი თვალი, პანაპკინტელეებს.

— გეცნო? — მკითხა მან მაგიდის მეორე მხრიდან.

როცა ვუთხარი, არა-მეთქი, დასძინა:

— ესენი სულ შენი ნაუუაქარია.

მეორე რიოიალს მიუუდგა და ამეერეგა, თავისიეგე დაკრუსს ბაყოილ ხმა. სიმღერის სიტყვები შემზარავად აღნენვდნენ თავს მომღერლის ტანსხეულის გარშემო დახვეულ სურნელოვან ჭიის პარკს რასმე.

„ცოტაც და, აეცკვდები კიდევ კოეზეი ბანკ კაკუნის ხმაზე", — გავიფიქრე იმის მეელოდის მიყურადებულმა.

— იციო, რას მლერის? — მკითხა მესამე ქალბატონმა.

— არა-მეთქი! — ვუთხარი, რაც სიმაროლე იყო.

— „უკანასკნელ ცისფერ ოთხშაბათს" მლერის თქვენი რომანიდან, რომელსაც „ჩაით დახატული ეეი ზაეი" ქქვია. სიმღერით ეი, როგორც ნიგნშეგა, თვითონ რომანის გმირი მლერის, ეიტაჩა მილუტი, რომელმაც მოგიზნეიათ დღეს საღამოს ჩვენთან ვახშმად.

— ეგ რა სუნამო ასხია?

— ეგ სუნამო არ არის, აგრე აველეს ეგ თავის სიცოცხლის წყურვილს. მაგის ანარეკლს თუ შეხედავთ სარკეში, დაინახავთ, რომ მაგის წყურვილის სუნს ფერი აქვს.

მე სარკეზე დახატული ხატისკენ ვიბრუნე პირი და იმის წინდ შეეხედე ვიტაჩა მილუტმა. ის სურნელთაგან მოქსოოილ ცისფერ სფერში იჯდა...

ამ დროს მდინარეზე გემის საყვირის ხმა გაისმა, გამოძახილმა, ჩვენებურად უუუმ შენობის ყველა ფანჯარა გადათვალა და ქვეკით, ფუნთაში, დინებას დაუყვა, ზედდაგანებაზე მუხის კარი გაიღო, და ოთახში ორთოდენა კაცი შემოვიდა, რომელსაც თავზე ერთი ღერი თმა არ უჭანდა ნამლად, ნარბები ულაჯაშტანეთი აბურძგნოდა, ხოლო თავის მძიმე, დამამბერებელ გამოხედვას საგულდაგულოდ მალავდი.

„ამისთანების გეეერდინ არ ეუნდა გეგიგვირდეს, თუ სუფეველ ეეერნერეეი ეეგეერეეე

ტაჩაზ. – გაინსენე „ჩაით დაბატული ბერზაიდან“ ის ადგილი, სადაც ამბობ, რომ ჩანს ბერსონაი ქალები ვამპირები კი არიანონ, მაგრამ სისხლს არა გწოვენო, ოღონდ ხანისად შენს სიზმრებში აღწევენ და ცოტაოდენ ტკბობით დაიკერო მაგალითად თვსლს იპარავენ, რათა ფანტაზია გაინაყოფიერონო... ჩვენ აკ იმიტომ მოვედით, რომ სანალვლო დავდეთ: უკეთუ ჩვენთან ერთად ივახშმეს, მაშინ იქნება ამალამ ის ჩვენთაგანი იძოლისშორისო, ვინც დანარჩენებზე მეტად გიყვარს. ეგ ბატონი, მაგიდის თავში რომ ზის, სიზმარია წარმოქმედი. – ბოლამამ, ჩვენს საქმეში დახმარების განეკეთ შეუფლია, ამიტომაც გვყავს მოწვეული. ამალამ ეგ მოახელეს შენს სიზმრის და ბეეტყვის, ჩვენ სამიდან რომელი ნახა იქ...

ამის თქმისთანავე ის კაცისკენ ვქენი პირი.

– რა თქმა უნდა, ვერც მე მიცნობთ, – ჩემს მხარეს არც გამოუხედავს, ისე თქვა მან. მეჩვენებოდა, რომ თავის მძიმე გამოხედვებს ის სადღაც ძირს, ეგების იატაკზეც აგროვებდა.

– ნუთუ ჩვენც ვიცნობთ ერთმანეთს? – ვკითხე სიცივეშპარული ბუღით.

ამ დროს სუფეკალმა წამოიყარა. მაშინვე მიეხედო, რომ იმისმა მალმა მნვანე თვალმა რადაც ისეთი მოიხილია, რასაც მეორე, ისმფერი, მხილოდ მეორე ჩვენთან ერთად დაინახავდა. ეგ ფაქტე მოხდა.

– მე ბაჩარ ბრანკოვიჩი ვარ, სიზმართა მებადური, წწორედ ის მებადური, რომელიც შენ სამჯერ მოკალი, – შეიმახენა უთმო კაცმა.

ახლა პირზე ხელადფარებულმა ორმა ცხვა ქალბატონმაც შეპყიერა, და ამ შეეჩერებამ ბუღლისმმაში ჩამაადო, ნამდვილად ქასქანჯიოელის მხეეერპული ვარ, აქ არ ფრდა მოვსულიყავი-მეთქი. ხოლო დრო იმისთვის, თუ რა უნდა მეელინა თავის დასაღწევად, სულ აღარ ქმონდა. და პირდაპირ მივბალეე ბრანკოვიჩად ამრაბებულ სიზმრთა მებადურს:

– რამდენადაც ჩვედარი ხართ, რაც ეს ეს არის თავადვე განაცხადეთ, აგვიხსენით ერთი, როგორრა აპირებთ ამ ქალ-ბატონთ

ენის სიზმრთა მებადურობას?

ბრანკოოვიჩმა ჩაიცინა:

– განა თავის მიერ მოკლულს ვინმე თქვენსავით „ხეკვენრნი“ ელაპარაკება? კარგი, ახლა ამას თავი დავანებოთ. რაც შეეხება შენს კითხვას, როგორრა გაუნეკვ ამ ქალბატონთ სიზმართა მებადურობასო, გიპასუხებ. გაიხსენე, აკი ერთხელ შენ თავად განაცხადდ, მიეცალეებულნი, რომელნაც სუფოელი ადამიანის წარსულში სახლობენ, მოგონებებში ისე ნვანან, როგორც ტკეეეენილნი ანდა ოოგორც შეჩეენებულნიო. იქნება იგი კიდეც, მაგრამ მაინც ეეტყვი, რომ ამალ, მიეცალებულთან, აროცრა შეცვლა ძალუძთ, ბოლო ნაბიჯის გადადგმა, იმ ნაბიჯთაგან განსხვავებული, ოფსალეს სიცოცხლეში რომ გადადუდგამთ; არ ძალუძთ ისეთ ფინმთან შეხვედრა, ვისაც წარსულში უკვე შეეგანილნი არ ყრიან. იმათ დაბერეეაც კი ალარ ძალუძთ. ერთადერთი თავისუფლება, რომელიც მიცემოფილი აქვთ ფოცეეს ნანარსთან, ანუ მოვლ მკედარ ჯარ-ჯამაათს, თქვენი მამა-ფედაენ რომ შეადგენენ, არის დროდადრო თქვენი, ცოცხლების, თქვენსსავე სიზმრებში მონახულების თავისუფლება. იმ სიზმრებში ჩვენ, მოცალეებულნი, თქვენი მოგონებებიდან გადმოსულნი, ვიძენთ მცირეოდენ დარიბულად განაღდებულ თავისუფლებას, ვინაცალეთში ადგილი, ვხედებით ვიღაც-ეიგაცალ ახალ ადამიანთ, ვიცვლითთ ჩვენს სიძულილსა და სიყვარულ შეზარაენეთო, ანუ ამყოლ-ამყაზ და სიცოცხლისდამაგარ ლანდს რასმე ვემსგავსებინ. ასე რომ, სულ ადვილი შესაძლებელია, სიზმრთა მებადურის ზნე-ჩვეულებისმაგ ნყალობით ფლეს სალამოსაც კეთილად გამოვიღო ხელი აქ დამსხრე ქალბატონთათვის.

– მერედა, განა სიზმართა მებადურთ სიკვდილის შემდეგაც ძალუძთ თავიანთი უნარის, თავიანთი ნიჭის შენარჩუნება? – სიტყვა გავაწყვეტინე ბრანკოვიჩს.

– ჭკვდართ ამ ახსოოთ, ვინ იყვნენ ნუ თქოსოოფლეთ, – მიმიგო ბრანკოვიჩმა. – თუუმცაღა, ვისაც რა ნიჭი ჰქონდა, სიცოცხლის დასასრულის შემდგომაც ის ნიჭი ისევთანვე რჩება, იმიტომ რომ რაგინდარა ნიჭი ბეერად უფრო ხნიერია, ვიდრე ეეეთთ ადამიანისშეელი. და არც ადამიანის სიკვდილის შემდგომ ქრება. მოკლედ, ამალამ მე შემიძლია ჩემი ფანერთ სარგებლობა, რასაც ცხადად ოარძნოს საკუთარ ტყაეზე. ასე რომ არ დაშინეყო ახლა მეთხოვნა, ეკანრები ეკ ეარ შენ წინააღმდეგ ჩემი ოსტატობის გამოყენებას.

ამ სიტყვების თქმისთანავე კარ ბპრამი წამოდგა და გაიჯგიმა. ოორიოდენა და ეუთმო საშინელი შესაბედავი იყო. უკან არც მე დავიხიე, მეც წამოვდექი და გადაჭიოთ ვთქვი ჩემი გულისსასუხი:

– ძალიან კარაგდ ვიცი, სახელდობრ რის ქმნაც ძალუძთ ცოცხალთათვის მზედაბნეულთენთ, თუკი, რასაკვირველია, იმათ სიზმრებში შეაღწევენ. ნამდვილად ვნუხვარ, ჭეიოფსაო ქალბატონეფ, მაგრამ აქ დარჩენას ალარ ვაპირებ.

– მაგას არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს, – ჩემს ნათქვამს ეგრეეე მოაყოლა ბრანკოოვიჩმა, – აქ დარჩენი თუ წახვალ, იმიტომ რომ ყოველივე ამას სიზმარში ხედავ, მე კი აქ ამად მოგსულვარ, რაკი შენსაც სიზმრებში შეეზიდ ენადრომ. მე უკვე მოგიჩენილეთ, ამ ტაოოდი ქალბატონი კი უნდა ვაცნობო, რომ სამივეენ ერთად გვსაზმრნენ. მეტსაც გეტყვი, ეს სუფთა შენი ამეამინდელი სიზმრონ არ არის, ეს რაღაც გამმარი, სამი თუ ოთხი დღის წინანდელი ან იქნეს საერთოდ შარშანდელი სიზმარია, ზუსტად ვეკ გეტყვი, თუმცა რა მნიშვნელოობა აქვს. ბარდა ამისა, ეს ყოველივე სიზმარი რომ არ იყოს, აქ ჩემი ფეხიც არ იქნებოდა.

– არ დაუფერო მაგას, – მითხრა სუფეკალმა. – შენ ამ, ჩვენთან, იმიტომ კი არა ხარ, რომ ამას სიზმარში ხედავ, ჩვენ კი არა ვართ ნიგნიდან გადმოსულნი და შენს სიზმარში შემოსულნი, პირიქით – შენ ალმოჩნენ ნიგნში. შენ გინდოდა, რომ კიდეე ერთხელ შეგეხვედოოდეთ, სანამ ამ გრძელი ქვეყნის გზას გაუდგებეი. სიეოცე, რომელშიც ჩვენ ვართ, სიზმარი კი არა, ნოგნია. ეს ერთადერთი ხელ-შესახები სინამდვილეა. თვინიერ ამისა, ეგრეეე რომ იყოს, როგორც ეგ ამბობს, ალელეეეეეს ბის მიზეზი მაინც ალარა გაქვს. იმიტომ რომ, უკეთუ ეგ უკვე ნადირობს შენს სიზმრებში, შენ ულლური ხარ ხელს შესაბლეელად...

ამ სიტყვებმა თავზარი დამცეს. სანამ სუფეკალი უსმობდ ალ, უკეეე გულისხმას ჩაეჭედი, რომ ალრამ ბრანკოოვიჩი ვერრა მხედავდა, რაკი ამ ქალბატონ ცოცხალთა დანახვა არ ძალუძთ, ეფორა, ის კი არა, მოიმეეეენა კიდეეე, რომ ეგი, მაგიდასთან ეკ იდგა, მაგრამ სიზმარში მხედავდა. ანუ სინამდვილეში ნადირობდა ჩემზეეე. მეტი ვეღარ გავუძელი ამ მდგომარეოებას და უახლოეს ბანსაღლეულ ვეეი, რომელიც ის მუხის კარი გამოდგა, ცისფერ სახლში რომ გადგიდა, და სახელურს ეტაკეე ხელი. იმავე წამს ქუ-

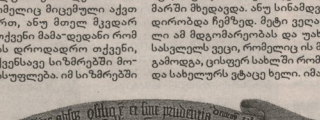

ჩაში „ორიანი“ ტრაფეი აწკრიალდა და ვიღაც იქითა მხრიდან ჩემთან ერთდროულად დაანჯა კარის სახელურს...

ციხეფრი სახლი

(კარაგიოორის ქუჩა, 42)

გრძელ ლაბადებში გახვეული ორი მამაკაცი, როგორ ლაბადებსაც უკვე დიდი ხანია, რაც აღარავინ არ იცვამს, და კიდეე ეერი, რომელსაც უამრავი ეაშკაბა სპეკალთან მოოოეკვეი თეთრი დოლბანდები ებურა, თითქოსდა საკარნაგალოდ ბემნოყოფილნი, ინ ხუთშაბათს ბატარა ბაბრის ჩის მახლობლად კარაგიორგის ქუჩაზე ნომერ 42 სახლს ეეეეეენენ. საჭირო ნომრიანი ბინა რომ დაინახეს, შეაღეს კარი და შეეიდნენ კარაგ ბეკარიანნდ ოთახში წასულ, მაგრამ ჯერ ისევ თვალში საცემ ორსართულიან სახლში, რომელიც ნინისნნა საუკუნეში იყო აშენებული, ბარე მხარეს ეექსი ფანჯარა გასდეფდა, და მეზობელი ცისფერ სახლად მოეწალლათ. ეიბის ქვეშ სენაკეეი შეეუფუფა პატარა ოთახში იმათ მავანი ჩია კაცი ეეე დიდა, რომელსაც სამოეკინი ნლვბის დრონიდეკი მოდის პალტო ეცვა და, ეტყობა, ეცნო ისინი. ჩია კაცს თვალები ნყვალ პატარა ქაშაყთ მოუბაედთ, რომელ ქაშაყთაც ოიგრიგრძნით შეაფალეიერეს მოსულნი. მერე მან, ჩია კაცმა, სამიეეენ მეორე სართულზე ოიკვანდა და იქ ძველ სავარძლებში ჩასხდომა შესთავაზა. თვითონ სკამზე ჩამოჯდა, რათა უფრო მაღალი გამოჩენილიყო, არადა კიდეე ერთი საკარძელი ფანჯარასთან ცარიელი იდგა. სუროათების მაგიერად ოთახის კედლებზე მრავალეზრს გადდიდებული საფოსტო მარკები ეკიდა, სუფეკალ ლამბზ, ზოგი ოცდაფეთ ფარად“ და ზოგიც ნახეკარ დინარად ღირებულ ჩარჩოებში ჩასმული. ერთ-ერთ მარკაზე, ისფერზე, ალბეედილი იყო ფდფოფალი მარიანმი – ნელზემთ, მეორეზე, სეპიის ფერზე, – მეფე ალექსანდრე ობრენოვი-ჩი, ცხეირზე ეენსნედაკუეებელი, ხოლო მესამეზე – მეფე ეეტრე I კარაგიორგეკენი.

– ის თუ მაინც არის ცნობილი, ვინ და რაზრა დაგვიძახა აქ? – იკითხა ერთ-ერთმა ყველაზე ბრგე სტუმარმა, სანამ სავარძელში ჩაჯდებოდა. ამ სტუმარს თავზე ერთი ღერი თმა არა ჰქონდა წამლად.

– მე დაგიბარეთ. დარწმუნებული ვარ, აქ შეეიკრიბენინ. ათას ექვსას ოთხმოცდაცხრა წელი იყო, კლადიოფოსენ ახლოს მოხდა. თქვენ სიზმრთა მოკვლეთ, რომელიც სიკვდილისნინა ბრალდებულ ბეეეეეს. თვალის დახამბამებაში უამრავი ბოხელი ქუდებსანთ დასაკვიდდა ყველაფერს, სუფოელ საგანს, რაც რამ ბარს გეკრთ და ქვეყნიერება ძალლ ულეტრნ ვად უმანო წარმოოგიდათ როგორც რომ შესაძლოს პირველ დღეს. თქვენ გარშემო ყოველეეეეეს ოქროს ცრეკლებსავით დასცემდეფდნენ თავს მხოლოდ პირველი ათი რიცხვი და ანბანის ის ასონი, ზმნებს ნარ ინარნშაენენ. და მაშინ ჩაჯდეთ, რომ ათი მცნების რიგითი ნომრებიკე ზმნები ოკვნენ. და თუ ენნ დავიწყებაზეეე მიდგა საქმე, ზმნებს ბოლოს ივინეფეენ, მაგრამ ისინი მაშინაც ხმიანენენ უსუსაკით, ანუ გამოძახილივით, როცა თვით მცნებანი მეხსიერებაში ქრებიან. ამ წამს თქვენ საკუთარ სიკვდილეში ბეიღვიძეთ... ია, ოო? – გორ ოყო ეს ამბავი.

– კარგი, ეგ ის ამბავია, რაც მე შემეხება, – მიუეო კოენმა და ამ სიტყვების თქმისთანავე სახეზე ღიმილი აუთამაშდ ალ, ღიმილი, რომელიც თითქოსდა სამასი წელინნადი გაყენულ ანგარიშზე იდო სადმე ბანქში, ან ეკ კეკლა მიმოქცევაში მოხვდა. – თუმცა, ბატონო სუკ, თქვენ სადიდან უნდა იფიდეთ, როგორ მოკალა იმან სიცოცხლე? – ზედან დასძინა მან. – თქვენ რა, ერთბაშად სამსავე ადგილას იყავით?

– არა. მაგრამ ეგ საჭირო არც იყო. იმიტომ რომ სამივენი იმან ერთსა და იმავე ადგილას მოკლა. თანაც ერთდროულად. ეკ დამსრე ეკრ აბრამ ბრანკოოვიჩე დუნაიზე მოკლა, კლადოფოს ახლომპარედ, იმავე ათას ექვსას ოთხმოცდაცხრა წელს. ახალი გაზაფხული იდგა, ქარი უბერავდა, რომელიც დალალეე-ბად წნავდა ტირიფის ტოტებს, და ის ტირიფები მორეშიდან ტისამელე და დუნაიდე აარე დალალებინენ ირნეეოდ-ნენ. რაღაც ისრისებერი რამ ბეკსოოოდათ სხეულში, კარ აბრამ, ოლონდ ყველაფერი წინაუკნო ხდებოდა, ყოველი ახალი ისრისაენ თავდაპირველად იარასა ბრძნობდით, მერმე ჩხვეეტდას, მერმე ტკივილი გიეუოწდებოდათ, ჰაერში წოელი ისმოდა და, დასასრულ, მშვიდდი ჭეედა, გოზა, ანუ მშვიდლის მნვერვალი, ქიჭინებდა, ისარგანაბყორეკნი ლამპის ზუილ-ნუწუნს შერნყმეთ. აგრე სუოლამიდნინარი ითელიდით ისრებს ერთიდან ჩეიდმეტამდე, მერმე კი სვეტიდან ძირს ჩამოკარ-დით და შეჩეკიდეთ თვალ ამ ვარიდნის ბოლოს რაღაც მაგარს, უძრავსა და უზარმაზარ რასმე შეენარცხეთ. მაგრამ ეს ალ ყოფილა. ეს სიკვდილი იყო.

– სამმუხარიდ, – მიუგო პასუხად ბრანკოვიჩმა, – ვერ გამოიცანი. მე ახლა შეიძლება ამის თქმა – ვამპირი ვარ და შეეიტანი ინის დახსოვება, რარიგად დავგბოვე სამზეო. მახსოოს, თავით ინ მხარეს მასაფლავებენენ, საითაც ჩვეულებრივ ფეხები იკეკრიბენან. ამას კი იმად მიშმრეგოდნენ, რა არი ვამპირობის უნარი დაეკარგინენინთ. თვინიერ ამისა, ისიც მახსოოს, ვითარ მომაკვდინეს. ძალიან კარაგდ მახსოოს: სანამ ბალაშით მეუფდავ ენ, ბულისხმას ჩაეგდი, რომ ადამიანმა ფიდი ფიდგაეინენთ, თავისი მოეკლინ ნებიდან მიღიანინ წლის შემდეგ ალმოაჩინა თავისი გუშინ და თავისი ხვალე, – ჯერეეი ხელე ალმოაჩინა, მერმე გუშინ. მან ისინი ოდინდელ, ერთ ძველ ლამეს ალმიაჩინა, ოდეს წყდებიდნ ერეანოდა ანმყო, წარსულისა და მომავალს ზუმ მომწყდეეეეო, და თითქმის ნადგურეკემელი ითათკან, წარსულისა და მომავალისაკენ, რამეთუ ინ ლამით ისინი ისერიგად დაიდიდნენ და დაგანირეფნენ, რომ ლამის ერთმანეთს შეერწყნენ. ამიტომ ისიც ვუწყი, ვითარ ბეკეთ ბეკეთ: ეს ალ ფამს მოხდა, როს წარსული და მომავალი ჩეშში ერთმანეთს შეეეკახნენ და ყველაფერეეეეე

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

ბასლო პარასკევის ფინანსთან ერთად ერთ საერთაშორისო მეთვალყურე არ დასწრებია, აფხაზი ლიდერები არავის გაუფრთხილებია კანონის უზენაესობაზე, დასავლეთიდან არავის მოულოდნია გამარჯვებული ალეკსანდრე ანქვაბისთვის, რომელიც პრეზიდენტის მოვალეობას ასრულებდა მას შემდეგ, რაც მაისში მოულოდნელად გარდაიცვალა აფხაზეთის ორჯერ არჩეული პრეზიდენტი სერგეი ბაღაფში.

სინამდვილეში ბეკრმა დასავლურმა ორგანიზაციამ, თბილისის მოწოდებით, არჩევნები დაგმო. ევროკავშირის საგარეო პოლიტიკის ხელმძღვანელმა კეტრინ აშტონმა განაცხადა, რომ ევროკავშირი „არ აღიარებს იმ კონსტიტუციურ და სამართლებრივ ჩარჩოებს, რომლის ფარგლებშიც ეს არჩევნები გაიმართა", ხოლო ნატომ განაცხადა, რომ აღიარსი „არჩევნებს არ აღიარებს".

კონფრ-პროდუქტიული უგულებელყოფა

ასეთი რეაქციების მთავარი მიზეზი ის არის, რომ აფხაზეთის მოსახლეობა თავს დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ მიიჩნევს, ხოლო მსოფლიოს მთავრობებისთვის, მცირე გამონაკლისის გარდა, რეგიონი საქართველოს განუყოფელი ნაწილია. სულ რაღაც რამდენიმე კვირის წინათ შერეთდელი შტატების სენატმა მიიღო რეზოლუცია, რომელშიც აფხაზეთის რუსეთის მიერ „ოკუპირებულ" ტერიტორიად აღწერს.

თუმცა ამ გამოყოფილ რეგიონში მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების დაგმობა აყენებს ზიანს დასავლეთის ატლანტიტს და გავლენას სამხრეთ კაკავასიაში მთელი რიგი მიმართულებებით.

ჯერ ერთი, სამხრეთი კაკავასიის სტანდარტებით, არჩევნები საკმაოდ კონკურენტუნარიანი ჩანდა. ანქვაბმა ხმების 54%-ით დანარჩენ ორ კანდიდატს – ყოფილ პრემიერ-მინისტრს და ერთ დროს მოსკოვის ფავორიტ რაულ ხაჯიმბასა და მოქმედ პრემიერ-მინისტრს სერგეი შამბას – გაუსწორო.

მართალია, არჩევნები იდეალურისგან შეესაძლოა შორს იდგა, თუმცა სამივე კანდიდატი კამპანიის დროს ოდან ცდილობდა ამბორჩევლების მოხიბვლას და სამივეს თანაბრად ეთმობოდა დრო სახელმწიფო ტელევიზიის ეთერში. რასაც ვერ ვიტყვით საქართველოს ეროვნულ არჩევნებზე, რომელსაც დასავლეთის მთავრობები დემოკრატიის იმ მოდელად აფასებენ, რომლისაკენაც, თურმე, უნდა მიისწრაფოდეს აფხაზეთი და სადაც უკვე წლებია, რაც პრეზიდენტ მიხეილ საკაშვილის „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა" დომინირებს.

მეორეც, თითქმის არ არსებობს იმის მტკიცებულება, რომ მოსკოვმა წინასწარ განსაზღვრა აფხაზეთი შედეგები, თუმცა დასავლეთის ღიად მტრულმა დამოკიდებულებამ ამ არჩევნებისადმი შეუნგებედად განამტკიცა რუსეთის მზარდი გავლენა.

რუსეთ-საქართველოს ხანმოკლე ომის შემდეგ, 2008 წელს აფხაზეთის დამოუკიდებლობის აღიარების დღიდან, მოსკოვი ეფექტიანად დაეუფლა აფხაზეთის ძირითად ფუნქციებს და მის ეკონომიკურ სეტქორს „ორმხრივი თანამშრომლობის" განვითარების ნიშნით.

აფხაზური მთავრობისა და საზოგადოებისთვის საქართველოში რეინტეგრაციის გაზიარებაზე ზრუნვის ნაცვლად, დასავლეთის იზოლაციის პოლიტიკამ სოხუმს კიდევ უფრო მეტად უბიძგა რუსეთისკენ და განამტკიცა ადგილობრივებში იმის განცდა, რომ დასავლეთი საქართველოს სახელით მოქმედებს.

მესამეც, იმის დემონსტრირებით, რომ ეს არჩევნები არ აინტერესებს, დასავლეთი გაწაგრამის კონტრარიოდუტტიული პოზიციის გამამტკიცებასა: რომ არაფერს, რაც აფხაზეთში ხდება, თუნდაც იქაური ადამიანების შეხედულებებს, არანაირი კავშირი კონფლიქტის რაიმე ნაირ პოტენციურ მოგვიანებასთან არა აქვს.

არჩევნების დასრულებისთანავე, ნატოს გენერალურმა მდივანმა ანდერს რასმუსენმა განაცხადა, რომ „ასეთი არჩევნების გამართვა ხელს არ უწყობს საქართველოში არსებული სიტუაციის შეშფოთნად და გრძელვადიან დარღვეულობას".

აფხაზეთის დემოკრატიული მისწრაფებების ღიად უარყოფითა და თბილისის უკომპრომისო იზოლაციონიზმის ბრმა მხარდაჭერით, დასავლეთი თავად ამბობს უარს გაკლენის იმ ბერკეტების ფლობაზე, რომელთა გამოყენებასაც ის შესძლებდა, რათა ბიძგი მიეცა აფხაზეთის ხელისუფლებისთვის სტატუსთან და მსგავს საკითხებთან დაკავშირებული მოლაპარაკებისკენ.

დასავლეთის პოზიცია – არ აღიაროს აფხაზეთი – სწორია, მაგრამ სოხუმის იზოლირების პოლიტიკა არაკერეტიული, არაათმიმდევრული და კონტრპროდუქტიულია.

დასავლეთი შერჩევით თანამშრომლობს მთელ რიგ უღიარებელ სახელმწიფოებთან და სადავო ტერიტორიებთან. ის მხარს უჭერს გარკვეულ ეკონომიკურ კავშირებს და პროექტებს მოლდოვის აჯანყებულ დნესტრისპირეთის რეგიონში და შეერთებული შტატებისთვისაც და ბრიტანეთისთვისაც მისაღებია უღიარებელი ჩრდილოეთი კეიპროსის თურქული რესპუბლიკის მოქალაქეთა პასპორტები.

კავკასიაში უფრო კონსტრუქციული როლის შესრულების სურვილით, ევროკავშირმა შარშან აფხაზეთთან დამოკიდებულებაში უფრო პერსპექტიული „უღიარებლობისა და ჩაურთულობის" სტრატეგია მიიღო, რომლის მიზანიც რეგიონთან კონტაქტების განვითარების ხელშეწყობა იყო, მაგრამ სტრატეგია გაიყინა ევროკავშირის ბიუროკრატიული გადაადგილებების და საქართველოს აგრესიული ლობირების გამო.

საბოლოო ჯამში, დასავლეთის პოზიციას არანაირი სწრაფი შედეგები არ მოუყვანია აფხაზეთის ახალად არჩეული პრეზიდენტისთვის, რომელმაც როგორც უნდა განაშგაციოს აფხაზეთის სუსტი ეკონომიკა, მოიზიდოს ინვესტორები ბინი ბანადგაურებული ინფრასტრუქტურის განახლებისთვის და ფრთხილად მართოს რეგიონის დამოკიდებულება რუსეთზე.

მაგრამ ამით დასავლეთი მარგინალიზებული რჩება კავკასიის ამ ნაწილში და ეს სწორედ იმ მოქმედნი, როდესაც ვაშინგტონი და პრიუსელი უნდა ავითარებდნენ დიდ სახელმწიფოთა კლიენტურიზმისა და კონკურენციის ყველასთვის კარგად ცნობილი სისტემის ალტერნატივებს.

The New York Times

დედამიწის ზურგზე

ინტერპოლის პოლიციამ ფაბიანი ფაბიანის, ბერლუსკონის ბიზნესი ევროკავშირში

ნესტორიო დამეცვლელმა ხოფმბასთან ეკამოლში დააკავეს ბიზნესმენი ჯანპაოლო ტარანტინი და მისი ცოლი. გამომძიებლებს მიიჩნიათ, რომ სუფენორმა პრეზიდენტ-მინისტრ სილვიო ბერლუსკონისგან მიიღო ნახევარ მილიონ ევროზე მეტი ცრუ ჩვენების სანაცვლოდ — ვიცით მან ინოოდა, რომ ძალიშფილები მოდიოდნენ ვილაში ფულისთვის. თავად ბერლუსკონიმ განაცხადა, რომ ითასი ევრო გადაურიცხა ტარანტინის კომოლეშობილი მინზებისთვის.

* * *

ეფსპერტებმა აბრალეს ინტაბეზონის მიერ SM-3-ის წარუშვამლობელი გამოყენების ეირაფლ ვერსიები. ჩაბლის ნინაშეი ბოლაააარაკაბა ევროკავშვიროსან

როგორც ამერიკის შეერთებული შტატების თავდაცვის სამინისტროში წყაროთ განაცხადა, ამოცანის პირველი ნაწილი — მიზანში ამოიცა — შესრულდა წარმატებითი. ბეტაგაინის წარმოშობა ელესის აზრით, როგორც ჩანს, პრობლემა აღმოჩნდა თავად გადაჩმაგა რაკეტის, ანდა შეფერხება გამოიწვია რაკეტის უხარისხო კავშირმა ეემთან, საიდანაც ხდებოდა გაშვება.

* * *

„ვიკილიაქსის" საინდა ბაბოსაძეებსა ამერიკელი დიპლომატების ფოსტიდან რუსეთისა ალიდულმ ბრალოლის ბესსაბა

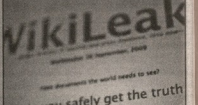

გამოქვეყნებული დეპეშებიდან ცხადი ხდება, რომ ევროკავშირის მიერ განხორციელებული „ალმოსაფალური პარტნიორობის" პროგრამა მიზნად ისახავდა რუსეთის ფედერაციის პოზიციის შესუსტებას ყოფილი სსრ კავშირის ქვეყნებზე. ამას ბარად, დასავლეთი პოლიტიკის ინსტრუმენტად მიიჩნევს პრიოქტს „ჩრდილოეთის ნაკადი" და სხვა ენერგეტიკულ პროგრამებს.

* * *

ამერიკის ვერმონტის შტატი, რომელიც დაზარალდა ანრიგბალ „ირინისგან", სტიქიური უბედურების ზონად გამოცხადდა

სტიქიის შედეგების ლიკვიდაციისთვის საფინანსო დახმარება გაეწევათ მეზობელებს, ვინც ყველაზე მეტად დაზარალდა ბერიგადისგან — ესენია ჩატენდენის, ოაგლეფენგის, ვაშინგტონისა და უიანერის ოლქები. ახალი ქარიშხალი „ეაგია", რომელიც შეიძლე-ბა შეიჭიოს ამერიკის შეერთებული შტატების სანაპირობს, ჯერჯერობით დასუსტდა, თუმცა უქმე დღეებისთვის შეიძლება მან კვლავ აღიდგინოს ძალები.

* * *

ეაპონიაში ჩამოპასალუის ახალი მეთაურობა: სამდავო სამხრეთი კურილების კუნძულებზე ომებ-ზაეთის მეცნიერების ყოფილი ბინილბრივ ტაცვო ასპაპაბა

სწორედ კავაბატის დროს უფროსსალაცესთა ისტორიის იაპონეფრი სახელმწიფოგანლეოდან ოქნა ამოოვეტული ცნობა იმის შესახებ, რომ სამხრეთი კურილიის კუნძულები არის „იაპონის ტერიტორია, რომელის ფაანნინდ ოაკუპირება რუსეთმა მოახდინა".

* * *

ეეფლესუალელეგა ხის ჯგრეიტ ხლუბი ხუთასი კილოგრამტრი ბაბიარა, ის ლოცაუოლოდა ჩაბეესის გამოჯანსაღრთელებისთვის

50 წლის ხოსე გრეგორიო ლუკე თავისი სახლიდან გამოვიდა და გაიეფრა კარაკასისკენ, როდესაც მიიღო „ღვთის ნიშანი". მსალელის შეუშინჩეკლობა გზაზე სანაპიროზე საკმაოდ რთული იყო — მთელი გზის მანძილზე ის ხელიდან არ უშვებდა 4- მეტრიან ხის ჯვარს, რომლის წონაც 15 კილოგრამი იყო.

* * *

ოუაგას ინეფი აძვს ბიუპერკოიპლოგინა მინი ბიბის საძმის გადაწყვეტის დროს

თეთრი სახლის პრეს-მდივნის ჯეიკ კარნის სტატეკუნთ, მან თავად უამბო პრეზიდენტს ონიანგო ობამას დაპატიმრების შესახებ ბოსტონის მახალიბლად ატტომბილის არაფხიზელ მდგომარეობაში მართვის გამო. ამის დამატებით, ონიანგოს დაკავების დროს ალმოჩნდა, რომ ის ამერიკის შეერთებულ შტატებში არალეგალურად იმყოფებოდა.

◎ ვითარება

(მეხუთე გვერდიდან)

სიწმინდეების მუზეუმიდან გამობრძანების გადაწყვეტილება ეკლესიასთან არ შუამავლობენთან, რასაც სვანეთის ისტორიულეთნოგრაფიული მუზეუმის კურატორი რუსუდან ქოჩქორია დაელალიანებით და იმით ხსნის, რომ იმ პერიოდში ეპისკოპოსი ჯანმრთელობის გაუარესების გამო სანეთში არ იყო, ტელეფონით კი აღარ შეაწუხეს. ამასთანავე, რომ ეს ძეგლები სათანადოდ დაცული იყოს და ყველაფერი გავაკეთოთ იმისთვის, რომ შეეინარჩუნოთ და უკეთეს პირობებში გვქონდეს.

ეს ძეგლები სვანეთში შემოინახა - მგზარის შუამთაში ეკლესიასა და დიდებულებისთვის სულიერი საგანძურის გადარჩენა ფიზიკურად ადამიანებს, ამიტომ ამოდენა ენერგია ხარჯავდა ამ ადამიანებისგან, ეროვნული ფრესკებიანი, აქ არის ის ჯვრები, ხატები, ხელნაწერები, სიწმინდეები, რომელიც საქართველოს სვანეთის საზოგადოებამ, სვანეთის მოსახლეობამ შემოუნახა. კომეხანტების დროსაც იყო ბაბანინს, ბაბარიკის საშიშროება და მაშინ ხატს სვანი კაცი ოჯახშია ინახავდა, მფარველობდა. აქ ეს სიწმინდეები სისხლის ფასად არის დაცული და ამიტომ, ადგილზე უნდა დარჩეს. მისი გატანა პრობლემებს შექმნის. მუზეუმის რეკონსტრუქცია დროოდან უნდა დასრულდეს და ხატებმა თავიანთი ადგილი უნდა დაიკავონ, სადაც ისინი თავის დროზე დაბრძანებული იყვნენ".

მეცხეური სვანები საგანძურის მეტსტიოდან ბაბანას დაუშვებელად მიიჩნევენ.

„ამის წაღებას სვანეთი არ დაანებებს, ვარიანტი არ არსებობს, ვერ წაიღებენ. თუ წაგიდა, მაშინ სვანეთი ამოწყვეტილიყოს მთლიანად. ეს ასეა დადგიებული. გარიგ-ტიას ვიძლევთო, რომ სვანეთის საგანძურს ვერაფერ წაარბევენს, გინდაც ერთი ნაგლეჯი დარჩეს. მაშინ მართლა აქედან დაიწყება და იქ იქნება ბოლო. ეს ეგრე იწერება".

თბილისიდან მეცხეური 28 აგვისტოს, პატარა თვითმფრინავით სულ 13 ადამიანი გავფრინდით და აქედან მხოლოდ სამი ვიყავით ქართველი. ბილეთი 75 ლარი ღირს. ზარ-ზეიმით ვაბარებ მეცხეური ავროპორტში, რომელიც ერთი დიდი ოთახის ხელაა და, რა თქმა უნდა, შემინულია, სპეციფიკური ზონა ბუშაობდა, რამაც უცხოელი ტურისტების ეაოცება გამოიწვია.

მეცხეური ცენტრი, იგივე სეტი ისეა გადათხრილი და მტკვრში გახვეული, როგორც თბილისში ალმაშენებლის კიბეები.

ირაკლის სალლიანი: „ეს დიდი მოგადანი იყო, ყველა აქ იკრიბებოდა. ახლა აქ თანამეგროვე, ეროვნული ეკლესიის სასტუმროა აშენებული. გიგორეცლებული იფიორმაციი, სასტუმროს თემუთ ქვონია აშენები. ბაკეტი ანბეე, რომელიც ქვეშარმაგალეიი დგიარაენია. აქედან ჩასული ჯერმანელები ტურისტები ეკლესიასთან შეთანხმების ეარეშე რა ეთხრა თავის თბილისელ მეგობრებს?! - ჩადით, ნახეთ სვანეთი, სანამ დაამახინჯებენო. რადაც ეკეთდა, კოშეკის რესტაგრაციის უტარებენ, ამისთვის სახელმწიფომ ფული გამოყო, მაგრამ საშინელებაა ისაა, რომ ამ უბედურებს გემოვენა არა აქვთ".

ნინო მიქიაშვილი

◎ განათლება

ისევ ნაკლული ძალგნელება...

სად სახელმწიფო და ერთ კერძო უმაღლეს სასწავლებელში ეკანტური ადგილები არ დარჩა

ბამოდადეს ეროვნული ცენტრის ოფიციალური მონაცემებით, 2011 წელს ერთიან ეროვნულ გამოცდებს 34 000-მდე აბიტურიენტი ამარტდა, მათგან მხოლოდ 2500-მდე აბიტურიენტი ვერ გახდა სტუდენტი, 22 236 აბიტურიენტი უკვე ჩაირიცხა მისთვის სასურველი აკადემიურ პროგრამებზე, ხოლო 10 000-ზე მეტ აბიტურიენტს აქვს შესაძლებლობა, მეორედი ჩარიცხვებით გახდეს იმ უმაღლესი სასწავლებლის სტუდენტი, რომელსაც ეკანტური ადგილები აქვთ.

„ია უმაღლეს სასწავლებლებს შორის, რომლებზეც 2011 წელს ბაკალავრიატზე ყველაზე დიდი მოთხოვნა იყო, სამი სახელმწიფო და ერთი კერძო უნივერსიტეტი მოხვედა: თსუ-ს, თსსუ-ს, ილიას უნივერსიტეტსა და თავიუფალ უნივერსიტეტს არც ერთ სპეციალობაზე ეკანტური ადგილი არ დარჩაო", – განუცხადა „პირველს" ერთიანი ეროვნული გამოცდების საზოგადოებრივ ურთიერთობის სამსახურში.

ამ 4 უნივერსიტეტზედან ყველაზე მეტი – 4100 აბიტურიენტი თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტმა მიიღო.

„2011 წლის ეროვნული გამოცდების შედეგებიდან გამომდინარე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ყველაზე პოპულარული სპეციალობები კვლავ ეიერიდაული, ეკონომიკა, ბიზნესი და ბუმანიტარული, თუმცა ამის პარალელურად მოთხოვნილება საბუნებისმეტყველო და სოციალურ-პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტებზეც გაზრდილა", – განაცხადა ისაუოს საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტის ხელმძღვანელმა ნანა მამაკაცოვილმა.

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტში 2011 წლის ერთიანი ეროვნული გამოცდებით 2083 აბიტურიენტი ჩაირიცხა. ყველაზე მეტი მოთხოვნა იქ ბიზნესისა და ტურიზმის მენეჯმენტის ფაკულტეტებზე იყო, რომლებზეც 900 სტუდენტი ჩაირიცხა.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტის ნარმომადგენლის ირინა ქეკაძისს განცხადებით, პირველი ფაზის ნეტების შედეგად სამედიცინო უნივერსიტეტში 1079 აბიტურიენტი ჩაირიცხა.

„ახსოვს-ს 2011 წლის ეროვნული გამოცდებისთვის 1110 ადგილი ჰქონდა გამოყოფილი, მეორედი ჩარიცხვებისთვის 30 ეკანტური ადგილი (23 ადგილი – მედიცინა, ხოლო 8 – ბებიაძველის სპეციალობაზე) დარჩენილი. ნლეულს ყველაზე მოთხოვნადი მედიცინისა და სტომატოლოგიის ფაკულტეტები იყო", – განუცხადა „პირველს" კვაჭაძემ.

სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლებისგან განსხვავებით, „თავისუფალმა უნივერსიტეტმა" მხოლოდ... 240 სტუდენტი მიიღო.

„თავისუფალი უნივერსიტეტი" იმდენ სტუდენტს იღებს, რამდენის შემდგომი დასაქმებისა და კარიერული წინსვლის უზრუნველყოფაც შეუძლია", – განუცხადა „პირველს" აქ უნივერსიტეტის კანცლერმა გიორგი მელაძემ.

– მეორედ გამოცდებში მონაწილეობის მსურველთათვის რეგისტრაციენტურაში განცხადებების მიღება 31 აგვისტოს დაიწყო.

მეორედ გამოცდებში მონაწილეობის მიღება იმ აბიტურიენტებს შეუძლიათ, რომლებმაც ეროვნული გამოცდები ჩააბარეს, თუმცა მითითებული ფაკულტეტებისთვის საჭირო შეფასება ვერ მიიღეს.

მეორედი ჩარიცხვებისთვის სხვადასხვა უმაღლეს სასწავლებლებში აკადემიურ საგანმანათლებლო პროგრამებზე – 10684, ხოლო ლიცენზიულ საგანმანათლებლო პროგრამებზე 6062 ადგილია დარჩენილი.

„მეორედ ჩარიცხვებზე საბუთების მიღება 5 სექტემბრამდე გაგრძელდება. შემდეგ მიღებული განცხადებიდან დამუშავება მოხდება და საბოლოო შედეგებები საგრანტო კონკურსის მაჩვენებლებთან ერთად დაანლოებით 2 კვირაში გამდები ქნებიანი", – განუცხადეს „პირველს" ერთიანი ეროვნული გამოცდების საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურში.

შეგახსენებთ, რომ 2011 სასწავლო წლიდან სახელმწიფო გრანტების ბიუჯეტ ნეი შეიცდება. სამართლიანი, ვანდალური, ბიზნესის ადმინისტრირების, მასობრივი კომუნიკაციი-ჟურნალისტიკის, საერთაშორისო ურთიერთობებისა და საჯარო მმართველობის ფაკულტეტებზე ჩარიცხული სტუდენტები მხოლოდ 100-პროცენტიანი სახელმწიფო გრანტის მოპოვების შემთხვევაში დფიინანსდებიან. ყველა სხვა მიმართულებაზე სწავლის სახელმწიფო 100%, 70%, 50% და 30%-პროცენტიანი გრანტები ეარსება.

ნათია ჩუხუა.

◎ ფსიქოლოგია

... და არავითარი სინანული!

ამერიკელმა ბუჯეტვარებმა სულინაა თანელიმ და მერეკოოო მელოიმ დაადგინეს, რომ ბალაზიებში საავაჭოოდ ლაშქრობა, აბუ ეგრეთ წოდებული „ზოინაები" სტრესის მოხსნასა და კარგ ეგუნეზეზე მოყვანას უწყობს ხელს. მაშასადამე ისინი, ვისაც ზოინაზეზე, რომ ოტყვიან, „ეოონები ეგინდეთან" ბარდერრბიზეს ეი არ ანინაძლეეზენ, არაამედ ჯანმრთელობის პროფილაქტიკას ეწევიან, შესაძლოა ეეარნანალობენ კიდეც.

თანაეე ბუტიკები ნენისმიერ საავადმყოფოეეზე ბევრად უფრო სასიამოვნო ადგილებია, ზოინაზეი კი ნეეთოოკენეზეზე დაოოუნეზეზე უკეთ დაგაკეენეთ კარგ ეუნეეზეზე, ეამყოფდეეენეეა ეეძინებენ, მეედიცინა და, ეეთ უმეტეს, სანიაზრეზზე უფრო თავაზიანები არიან" – ეკაა ორი ამერიკელი ქალბატონის კვლევის რეზოუტი, რომელიც მთა ეეტოოოტეტეუტ სამეცნიერო „Forner of psychology and marketing in the US"-ში ეამოაქვეყნეს. ეთ ანალიზ ტერმინიოე ეეშმოოლეეს – „ზოინოთერაპია".

ბუჯეტვარებს თავიდანვე ჩაფიქრებული ჰქონდათ, რომ აუცილებელად უნდა მიეგნოთ სუსტი სქესის ამ მანიკაკო მიდრეკილების ფესვებისთვის. მთა, რაღა თქმა უნდა, წინასწარვე იცოდნენ, რომ ამ მეთოდს ქალები ზზრრაფ უბრალოდ თავის გამხნევების მიზნითაც მიმართავენ. ხოლო როგორც რაღაც ახლის შეეენის შესაძლებლობას მოკლეტუნნი ირიან, გამაკეკეოთინი კი ეს ტანსაცმელს და სამკაულებს ეხებიან, ამის გამო ფეზიკურად და მორალურადაც ოტანეგენიან ისევეე, როგორც მორიგ ფოზას მოკლეტუნი ნარკომანებიან!...

არადა აღმოჩნდა,რომ ბალაზიებში **„ეაციენტის" სქესს, თუო

კალთბურთი

„სპარტიველს" ნაკრები ძალიან კარგი გუნდია და დარწმუნებული ვარ, მეორე ეტაპზე ითამაშებს. ამდენად, მასთან გამარჯვება ძალიან მახარებს. დიდი აღტაცითა ბით, ეს ქალი შემდეგ რაფენშიც გადადგებაა", - ეს სიტყვები რუსეთის ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა დეკეთ ბლატმა კლაიპედაში გამართული ფრთოფესი მატჩის შემდეგ განაცხადა, რომელშიც გუდშემატკივრთა საოცცარი მაარდაჭერის ფონზე „ფერზე ზე მოსდან" საქართველოს ნაკრებს სენსაციამდე მცირედი დაკელდა და D ჯგუფის ფავორიტთან მხოლოდ შვიდი ქულის სხვაობით – 58:65 დამარცხდა. მიაქციეთქი, აღმათ, ყურადღებას – „ჯეკარსნნებმა" ამყარეადგა დიდებულად ითამაშეს დასაბამ. უუსნსოდ ნაგებული პირველი ტაიმის (27:40) შემდეგ, საქართველოს ნაკრებს თამაშის გადარჩენის შანსი დასკენთ პერიოდში მიეცა, როდესაც თორნეკე შენგელიაზე ორ ქულანინაა და ზუსტი საგარანოს წყალობით, ზაზა ბაჩიაშვილი ორ ქულად (50:52) შემცირდა. აღნიშნულის შემდეგ, ქართველებს ანგარიშის გასაყიანებლად ან ნონა გასასვლელადაც კი, ზედაზედ ხუთი შეტეტვა მიეცათ, თუმცა, დანაკუსული ხლვარის დაძლევა ვერაფერი მოხერხდა.

ამ პერიოდში გუდელაშვილი ექვსი 3:27 ქულიანი ტაიმის, პირველი კი გენის ოქუეი მოეიდა, რომელშეც დასაკენთი მეოთხედში პირველი ქულები საფინალო სირენამდე 3:50 წუთით ადრე (!) მითიეთალ. ეს ანგრეი ეორონნეკეიჩმა მოახერხა, როდესაც ბალეეკე ორენტალინი ჩაკეიდეთ, შეეაბი კი ზუსტი ტყორცნა ანდრეი კირილენკოსაგა მითიეთალ და მატჩის ბედიეკ, ფაქტობრივად მაშინ გადაესწყა. აღსანიშნავია, რომ ამ დროს გამყოფილითის ნაკეკლად სარბიელზე ეიწცავე დაბრუნდა.

შეგეეფლის მეორე ნახევარში „კიკოკოკოკის" შეგირდებმა მეტოქეს მხოლოდ 25 ქულა კი ჩაეაგებინეს, თუმცა, პირველ ტაიმში დაშვებული სხვაობის აღმოფხვრა ვერ მოხერხდა. მიუხედავად იმისა, რომ თამაშის დასაწყისში საქართველოს ნაკრები მანფარ მარკოიშვილის ზუსტი სამქულიანის წყალობით 6:2 დაწინაურდა, შემდეგში უპირატესობას მეტოქეს იყო. ბარემ აქვე ვთქვათ, რომ „მანფარ" ჩინეტიკეთი თამაში ჩაატარა და 31 წუთში 21 ქულა (4 სამქულიანი) მოიპოვა.

სამწუხაროდ, არცთუ სათუკეთოა ფილ ბეჭინგი საქართველოს ნაკრების კაპიტანს ზაზა ფაშალიას, რომელმაც თამაშიდან 11-დან მხოლოდ 3 ტყორცნა გამოიყენა და 11 ქულას დასჯერდა. არადა, შუხეეფრის სანსეკ ონონში ზაზამ უშუალო კოეკურენტს ნიკოზ შამალაძეს ორი პრსონალური ფოული ამკიდა და საკმაოდ ყოფილადაც გამოიყენრებოდა. სამწუხაროდ, მეტოქის მწვრთნელმა სიტუაციას ალელი მაგალეთ ეოფლი ბრალეთ ეოფლი ბრალეთ ეოფლი ბრ

ეპიტაფია

პროფესორი მერაბ თევზაძე – ბამორჩეული მამულიშვილი და თავდადებული მოღვაწე

საქართველოს ტექნიკურმა უნივერსიტეტმა, ქვეყნის სამეცნიერო და საინჟინრო საზოგადოებამ მეგობელ მმინე დანაკლისი განიცადეს. აქტიური შემოქმედებითი მოღვაწეობის პროცესში მოულოდნელად შეწყდა გამოჩენილი ქართველი მეცნიერის, ახალგაზრდობის ღირსეული აღზრდელისა და საზოგადო მოღვაწის, საინჟინრო გეოდეზიის ეროვნული სამსახურის ყოფილი ნინამძღვრის, უნივერსიტეტის აკადემიური საბჭოს წევრის, პროფესორ ეთნას ᲗᲘᲗᲐᲫᲘᲡ მაჯისცემა.

წვიფად ჩვენგან უალრესად კეთილშობილი, შეუბღალავი სახელის, მაღალი ზნეობისა და მოკალაკეობრივი პრინციპების მქონე პროფესორი, ორმოცმეტ სახელოვნად განცალო ცხოვრებისეული გზა და შეამოძებელისის ქვეყანისა და ხალხის საქმისათვის თავდადებისა ქეშმარიტი მაგალითი დაუტოვა.

მერაბ თევზაძე დაიბადა 1939 წლის 5 მარტს, ქ. ობილისში, ცნობილი ქართველი მეცნიერისა და საზოგადო მოღვაწისა, საქართველოში ფიზიოფიზიკამეცნიერული სკოლის ერთ-ერთი ფუძემდებლის პროფესორ ნიკოლოზ თევზაძის ოჯახში.

საშუალო სკოლის წარჩინებით დამთავრების შემდეგ, იგი ეკონომიკურ მამისეულ ბაას და საქართველოს პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში სამთო-გეოლოგიური ფაკულტეტის სტუდენტი ხდება. 1961 წელს მამა სამთო ინჟინერ-მარკშეიდერის წოდება მიენიჭა. 1961-1965 წლებში, სპორ სასარგებლო წიაღისეულის კათედრაზე მუშაობასთან ერთად, ინსტიტუტის და რესპუბლიკის სტუდენტთა სამეცნიერო საბჭოს ხელმძღვანელობდა. სწორედ აქ გამოვლინდა პირველად მასში ქვეყნისათვის სასარგებლო საქმეების კეთების დიდი უნარი.

1963 წელს ბატონ-ბატონ საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სამთო საქმის ინსტიტუტის ასპირანტურაში, საიდანაც მიავლინეს მოსკოვის ხალხთა მეგობრობის უნივერსიტეტის გეოდეზიის კათედრაზე.

1968 წელს წარმატებით დაიცვა საკანდიდატო ინსტიტუცია, დაუბრუნდა მშობლიურ ინსტიტუტს და სამეცნიერო ჯგუფიკეფილ საქმისინობა დაიწყო ეროვნულისა და სამარკშეიდერო საქმის კათედრაზე. 1985 წელს ბატონი მერაბი ამ კათედრის გამგედ აირჩიეს. მან ღირსეულად შეცვალა ბატონი ნიკოლოზ თევზაძე – გაგარქმული და განვითარება ის მიერ დამკვიდრებული სასწავლო-შედეგაოგიური ეროვნული და სამეცნიერო საქმისინობის სანიმუშო ტრადიციები, რაც ეროვნ დიდ პასუხისმგებლობასა და დაუღალავ შრომასთან იყო დაკავშირებული. ბატონ მერაბს, როგორც უალრესად ერუდირებულს ადამიანს, კარგად ესმოდა გარემოებათა, თუ რას ნიშნავდა მისი სახელოვნად ნინაპრის ბრალდებრივი მემკვიდრეობა და მან თავისი ნიჭიერებითა და დიდი კაცობით შეძლო ამ ბრწყინვალე მემკვიდრეობის დაცვა და გაგრძელება.

1989 წელს მერაბ თევზაძე პროფესორის თანამდებობაზე აირჩიეს. 1998 წელს კი ამ ჩინოსან მოსკოვის სამთო ინსტიტუტში წარმატებით დაიცვა საფოქმარო დისერტაცია.

გასსაკუთრებით აღსანიშნავია ბატონი მერაბის მოღვაწეობა მაღალი კვალიფიკაციის გეოდეზიისტისა და მარკშეიდერების ეროვნული სასინერო კადრების მოსამზადებელად.

იგი დაღმინადგ ზრუნვდაა ამ მიმართულებით სასწავლო პროცესის რეფორმირებისათვის. მი- ნი უდიდესი ძალისხმეობეი დამყარდა მჭიდრო თანაშრომლობა სტოკჰოლმის სამეფო ტექნოლოგიების უნივერსიტეტთან, რის შედეგადაც უკვე რამდენიმე წელია მოქმედებს ეროვნული სამაგისტრო პროგრამა კადაკმოის სპეციალიბით და რომლის კოორდინატორი ბატონი მერაბი გახლდა. ᲓᲘᲓᲘ 2001 წელს, პირველად საქართველოში, დაინყო კადრების მომზადება სპეციალობით – „ქალაქის კადასტრი", რაც მისივე თაოსნობით განხორციელდა.

მერაბ თევზაძისა და მისი კოლეგების ერთობლივი შრომით მომავალმა ეკონომისტებმა და მარკშეიდერებმა მიიღეს ახალი ორიგინალური სახელმძღვანელოები მომლოიერ ენაზე, რაც სამაგალო წიგნებად იქცა.

მრავალშრიგ სამეცნიერო კვლევით საქმიანობას ბაბონი მერაბი. იგი ასამდე სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი გახლდათ, რომელთა დიდი ნაწილი საზღვარგარეთ გამოქვეყნდა. მან პირველმა შექმნა საბარკშეიდერო მოინტორინგის სისტემა, აგრეთვე „ეკოდეზიური და მარკშეიდერული ტერმინოლოგია" ქართულ ენაზე, რაც უდიდესი შენაძენი სამთო საქმის საეკალისმეტეგბისა და საზოგადებისათვის.

მერაბ თევზაძის, როგორც მეცნიერისა და მეკლეკარის საოოგელთათო ალიარებაზე მეტყველებს ის ფაქტი, რომ იგი არჩეულ იყო საქართველოს საინენრო აკადემიის, მინერალური რესურსების საერთაშორისო აკადემიის სამდელი წევრად და ამავე აკადემიის ნაციონალური განყოფილების პრეზიდიუმად. ბატონი მერაბი გახლდათ ეკოდეზიური საზოგადოების პირველი პრეზიდენტი. ეკოდეზისტთა ასოციაციის წევრი, საქართველოს გეოდეზიისა და კარტოგრაფიის მრჩეველი, ხარისხების მინნიჭებელი საბჭოებისა და საექსპერტო კომისიის წევრი და სხვ. ბატონი მერაბი მრავალი საერთაშორისო კონგრესის, სიმპოზიუმისა და კონფერენციის მონაწილე გახლდათ.

ფრიად მასშტაბურია მერაბ თევზაძის ლვაწლი აღმშენებლობის დარგში. მისი ხელმძღვანელობით საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის საინენრო ეკოდეზიის და მარკშეიდერის კათედრისა და შემდგომ კი ამ მიმართულების თანამშრომლებმა შეასრულეს ფრიადფიფრი სამუშაოები, რომელნი სადფეკლად დაედო საქართველოში მნიშვნელოვან საინენრო ნაგებობათა მშენებლობას. გასსაკუთრებით აღსანიშნავი ის გარემოება, რომ ბატონი მერაბი 1995 წლიდან ᲒᲐᲠᲐᲒᲘᲡᲐᲒᲔᲑᲐᲓᲐᲛᲔᲚ ᲔᲜᲔᲠᲒᲘᲣᲚᲘᲡ თანოვანი კაშხალის მონტაჟირებასთან დაკავშირებულ კვლევებს ხელმძღვანელობდა.

პირველი ქართული კოსმოსური კონსტრუქციი – რეფლექტორის შექმნაში მონაწილეობისათვის მერაბ თევზაძე „ღირსების ორდენით" დაჯილდოდა.

საოოგრად დიდი პიროვნება გახლდათ ბატონი მერაბი. გულთან განიცდიდა ყველაფერს, რაც საქართველოს ტენიკური უნივერსიტეტის სახელთან იყო დაკავშირებული. მას ერთი დღეც კი არ უტოვებია მშობლიური უნივერსიტეტის მიმაკალაზე ეფერილ გარეშე. ᲒᲣᲜᲔᲠᲘᲒᲔᲚᲘᲐ ᲓᲐᲛᲐᲚᲐᲕᲓᲐ ᲒᲐᲛᲘᲜᲗᲘᲡᲛᲝᲛᲐᲪᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ Დ

⊙ ჩვენი კარაბაღი

ხდება ხოლმე, უეცრად, სრულიად უმიზეზოდ, გიჩნდება შეგრძნება, რომ ორგანიზმი უცაბედ ნაწილებად იშლება.

ხვეული არ წყდება უკვე მორე კვირაა, მუცელში ნამდვილი ომია, რაგბიშვილა გამოგაყვარა ალერგიიან.

ძალიან ხშირად ყველა ეს უბედურება ხდება კუჭნაწლავთა მიკროფლორის ბალანსის დარღვევის გამო. ესე იგი ინის გამო, რომ ჩვენს ორგანიზმში სულ უფრო ნაკლები რჩება სასარგებლო მიკროორგანიზმები. ექიმები ისეთ მდგომარეობას განსაზღვრავენ ტერმინით „დისბაქტერიოზი".

რა სარგებლობა მოაქვს მიკრობებს?

ჯანმრთელი ადამიანის ორგანიზმში უამრავი ბაქტერია ბინადრობს, მაგალითად, კუჭში 1 მილიარდზე არის დაახლოებით 1000 მიკრობი, მსხვილ ნაწლავში — დაახლოებით ტრილიონი მიკრობი 1 მილილიტრში. და მთელი ეს მრავალრიცხოვანი ბაციროიანები ბინადრობენ შეიძლება დავყოთ სამ ჯგუფად.

არსებობს მარლაც ესხიფეთო, ანუ პათოგენური მიკრობები, რომლებიც ბრავალრიცხოვან დავადებათა მიზეზნია.

არის ტრანზიტული ბაქტერიები, რომლებიც შემთხვევით ხვდებიან ჩვენს ორგანიზმში, მაგრამ ყოველთვის რიდი ინეკვენ დაავადებებს (პირობითად ეს ბაქტერიები).

მაგრამ „ოსახლეობის" უმეტეს ნაწილს შეადგენენ სასარგებლო მიკრობები, სწორედ მათ ეწოდებენ სასარგებლო მიკროფლორას. ნორმალური მიკროფლორა ძარღვლს ნეტგად მნიშვნელოვან ფუნქციებს. პირველი რეგრი იგი გვიცავს სახიფათო (პათოგენური) და არც ძალიან სახიფათო (პირობითად პათოგენური) მიკრობებისგან. საქმე ისაა, რომ ნორმალური მიკროფლორა ცხოვრობს ლორწოვან ფენაში, რომელიც კუჭნაწლავის კედელს ფარავს, და თავიისი არსებობის წყალობით ხდის მას უსაფრთხედან სხვა ბაქტერიებისთვის, რომლებსაც უბრალოდ არ შეუძლიათ გაღწევინონ ამ ეროვგარი დარის მიღმა. სასარგებლო მიკროფლორა მონაწილეობას ღებულობს B ჯგუფის ვიტამინების, ვიტამინ K-ს და ბეგრი მეთვალეულობა ინფორმაციის გამომუშავებაში, ინარჩუნებს ნათანადო ფორეზე გაყვლილი პროცესებს, ნაწილობრივ ხელს ცდლეს, ცხიმებს, ნახშირწყლებსა და ნაკვეთ ბოჭკოებს.

მედიცინაში ტერმინით „დისბაქტერიოზი" გულისხმობენ ცვლილებებს — რთული ამოცანაა. ამბნუხარიდ, სამედიცინო პრეპარატები, რომლებიც ზეიცავენ სასარგებლო მიკროორგანიზმების შენახვის, ეფექტს ყოველთვის რიდი იძლევიან. ხალმე ისაა, რომ ამ საშუალებებში არის დასუსტებული და გამომშრალი ბაქტერიები.

ამჟამად შემუშავებული მოქმედების ფართო სპექტრის ფიზიოლოგიასანიერი მიკრობებსანინადგურებენ ამპრაბები, რომლებიც საშუალებას გვაძლევენ არა მხოლოდ თავი დავიცვათ პათოგენურ მიკროორგანიზმებისგან, არამედ აღვადგინოთ კიდეც ნორმალური მიკროფლორა. უკვე სერიულად ანარმოებენ „ურო" ბიოფოსს" ფიოოგენგ-ბაბთა და „ეტტზო" ბიოფოსს" — სასუნთქი სისტემის მკურნალობისთვის, აგრეთვე ეპარატ „ნორმაფლორს" — მთელი ორგანიზმის ფუფქციონირების ნორმალიზაციისთვის. ეს მოდელები სერტიფიცირებულია და ნებადართულია გამოყენებისთვის.

ეპარატ „ურო-ბიოფოსს" ძირითადი დანიშნულებაა ქლამიდიური ეტიოლოგიის დაავადებათა ეტიოლოგია, აგრეთვე ფუოოგენოგენური სიასტემის გაგანსაიკუნა, პროფილაქტიკა და ფუფქციების მონესრიგება. ის წარმატებით შეიძლება იქნეს გამოყენებული ურეტრიტების, პროსტატატის, ცერვიციტის, სალპანგოფორიტების და სხვ ეტიოლოგიის ანთებითი პროცესების, სიფილისის, ტრიქომონიაზის დროს.

ეპპრატ „ეტტზო-ბიოფოსს" დანიშნულება სასუნთქი სისტემების, კერძოდ ეი ტუბერკულოზის, პნეკმონიის, ანგინის, გრიპის, ბრონქიტების, პაიმონიტის და სხვი დაავადებათა ფიზიოთერაპიული მკურნალობა და პროფილაქტიკა.

ხელსაწყოები საშუალებას იძლევიან არა მხოლოდ გამოვფვენთ ადამიანის ორგანიზმიდან მიკროორგანიზმები, არამედ ისინი აღადგენენ ადამიანის მიკროფლორას და ამ ბრდეენ ბრანარ ზემოქმედებას მის საკუთარ „ჯარედებზე, სისტემებსა და ორგანოებზე ელინიკურმა გამოცდებმა ანკენეს მათი მაღალი ეფექტიანობა დისბაქტერიოზებისა და დისბიოზების მკურნალობის დროს.

დამუშავების შედეგების მიხედვით მიღებული ეფექტი ინფექციური ავადმყოფობა ეფექტიანობა ეფექტიანობა ეფექტიან